

בבית המשפט העליון, בשבתו כבית הדין הגבוה לצדק בתיק בג"צ 6547/06

העותר: הלפרין אפרים, 054-7562201, efri_h@012.ne.il

נגד

המשיבים:

ראש ממשלת ישראל עו"ד אהוד אולמרט,
שרת החינוך והתרבות הפרופסור יולי תמיר
ממשלת ישראל,

ועדת המינויים בשרות הציבורי ע"י הגברת עו"ד טנה שפניץ,

מר יוסף לפיד יו"ר מועצת יד-שם,

יד-שם ע"י יו"ר ההנהלה מר אבנר שלו (השניים האחרונים – נפגעים אפשריים).

עתירה דחופה למתן צו על תנאי, וסעד ביניים לצורך ביטול החלטת הממשלה מספר 276 מתאריך, 16/7/2006, ההחלטה למנות את מר יוסף לפיד ליו"ר מועצת יד-שם.

1. עיקרם של דברים:

<p>עניינה של עתירה זו היא בקשה לביטול מיידי (תחילה כנראה זמנית) של המינוי הפסול מעיקרו (לדעת העותר) של מר יוסף טומי לפיד לתפקיד יו"ר מועצת יד-שם.</p>
<p>עשרות עמודים ממלאת העתירה הזו, מאות שעות הושקעו ויושקעו במינוי ובעתירה, ע"י העותר, בית המשפט, משיבים, ועדה, ממשלה, ראש הממשלה, הממונה לתפקיד – והזמן של כולם מאד יקר, בייחוד בימי מלחמה אלה, בעוד שניתן היה לסכם את העתירה ואת ליקוי המאורות שקדם לה, במשפט אחד.</p>
<p>אסור בתכלית האיסור, ודאי שאסור שבעתיים לגוף מנהלי: להמליץ, לאשר, למנות לתפקיד יו"ר מועצת יד-שם אדם אשר מיוחסות לו, ולא בחינם, דעות גזעניות ואנטישמיות, וכמו כן מיוחסת לו, ולא בחינם, ההאשמה כי הוא משתמש במגוון כלים פסולים, לפחות בהיבטם הציבורי, ליישומן ולהרחבתן בפועל של דעות גזעניות ואנטישמיות, אפילו אם המועמד סובר שדעותיו אינן כאלה, כי את רגשות הציבור קובע הציבור, ולא מבקשי רעתו של אותו ציבור, על אחת כמה וכמה כאשר יש לו לציבור כל כך על מה להסתמך. אם קרה כאסון הזה, האסון הזה בטל, VOID AND NULL - וחייבים להחזיר גלגל אחרנית, אה צו קלא אחרנית, אה צו קלא אחרנית.</p>
<p>בשביל זה לא צריך יועצים משפטיים, לא צריך פרקליטים, לא צריך עותרים, לא צריך שרים, לא צריך ועדות, ובלי לפגוע, גם לא צריך שופטים - נשאל כל אספסופניק בשוק, זה מה שייגיד, ואין גם מי שיחולק עליו (למעט ראש הממשלה, וחברו יוסף לפיד, ואולי עוד כמה חברים שלהם, ועושי דבריהם).</p>
<p>מסתבר שעל מנת להגיד הפוך, מספיק רק אדם אחד, ראש הממשלה – וכל השדרה מתיישרת אחריו ואחרי החברים שלו. אפילו מנגנוני הבקרה מתיישרים. ולכן, אנחנו, אין לנו אלא לשים מבטחנו (באבינו שבשמים) ובעצם בשליחיו הנאמנים, כאן בעולם הזה, ובעיקר בבית המשפט, במטרה שיקלקלו להם, לכולם, את התגיגה.</p>
<p>רעיון כזה לא היה צריך לעלות על הדעת, ואם עלה על הדעת, אסור היה שיעלה על הניר, ואם על הניר, היה על ראש הממשלה לזרוק את הניר לפח, או לעשות עליו X עם טוש רחב כזה, ואז לזרוק לפח, אך ראש הממשלה בחר בדרך אחרת, ומי יודע אם עשרות ואולי מאות האנשים, אשר נגררו לסיפור, באין ברירה, בעקבותיו של ראש הממשלה ובעקבות חבריו, יצליחו להוציא את האבן הזו מהבאר.</p>
<p>אני מבקש מבית המשפט את הביטול המיידי של המינוי מהטעם הפשוט לעיל, אשר לצערי עקב גישתו האומללה של ראש הממשלה, נאלצתי להרחיבו עוד ועוד, אני מבקש מיידיית צו זמני הדוחה את כניסת המינוי לתוקף עד החלטה סופית, ובהמשך צו על תנאי לביטול סופי של המינוי.</p>

2. עיקרי הדברים

עיקר טענתי, הדורשת לטעמי טיפול מידי ודחוף של בית המשפט, היא על רקע הפגיעה הענקית ברגשות ציבור רחב עקב המינוי, לגמרי שלא לצורך ראוי, חוסר שיקול דעת קיצוני של ראש הממשלה, שרת החינוך, הממשלה, ועדת שפניץ אולי עוד אחרים, במינויו של אדם אשר בלשון המעטה הוא מאד שנוי במחלוקת, לפיד הוא אביה בישראל של גישה אשר יש המכנים אותה גזענית ואנטישמית, המוקיעה, מעליבה, משפילה את היהודים החרדים ומיעוטים אחרים (נספחים 1 ו 3-6, 12), מציינת עליהם קריקטורות בסגנון שכולנו היינו רוצים לשכוח (נספח 3), כותבת עליהם מאמרי שיטנה כאילו הם עומדים להשתלט על החברה החילונית ולחסל אותה, כאילו הם משתלטים על מקורות הכסף, מפיקים עליהם סרטים מזוויעים (נספח 6) אשר כבוד נשיא בית המשפט העליון לא חסך במילים עליהם, והשוה אותם ללא כחל וסרק, ובאמת היסטורית רבה כדומים לתעמולה הנאצית (בג"צ 2194/06, המפורט קצת יותר בנספח 6).

יד-ושם הוא מוסד מאד פיזי אך גם מאד סמלי, אשר הוקם כמצבה (יד) ושם לזכרם של ששה מיליונים יהודים, חלקם הגדול חרדים, רבים מהם "רבני גטאות" לרובם אין מצבות ומקום קבורתם לא נודע, (ככל שנקברו). יד-ושם הוא המצבה שעם ישראל ומדינת ישראל הקימו לזכרם, בבירתנו ירושלים. סבבי וסבותיי החרדים רשומים שם, דודי ודודתיי החרדים, בניהם ובנותיהם החרדים, בני משפחתה של אשתי החרדים והחילונים, ועוד מיליונים של יהודים, חסידים, מתנגדים, חרדים, חילונים, אי אפשר ואסור לחבר את יד-ושם עם לפיד ותורתו, זהו אסון לזכר הקורבנות, אסון ליד-ושם, אסון לעם ישראל ואסון למדינת ישראל.

היטלר, הימלר, אייכמן וגבלס לא הבחינו ביניהם, קורבנות השואה וניצוליה. אך טומי לפיד, וחבריו למפלגתו שינוי, מבחינים. החילונים ימינה, הדתיים שמאלה, והחרדים לפח – ממש כמו שהם יימח שמם הבחינו בין היהודים (והזרים האחרים) לבין בני עמם שאינם מבני המיעוטים (סלקציה קראו לזה).

ולא רק כבוד המתים מחולל מהמינוי המזעזע הזה, גם הדורות הבאים, הפוקדים את ההיכל החשוב הזה הם מכל המינים ומכל הצבעים, חלקם ודאי חרדים, חלקם חילונים כמוני אשר לא מוכנים בשום פנים ואופן לחבר את המוסד הזה עם מנהל בעל דעות גזעניות אנטישמיות – אפילו אם הוא ניצול שואה. יד ושם הוא גם סמל לאחזות, כי שמה מתו חרדים וחילונים, גברים ונשים, בריאים וחולים, הומו סקסואלים והטרנסקסואלים, עניים ועשירים – כולם נטבחו, ומצבתם היא מצבת המכנה המשותף, הפשרה, היד המלטפת ולא האצבע המונפת, הצער והשיתוף, לא הדוגמאטיות וההתלהמות, וכולנו מכירים את טומי לפיד מהטלוויזיה, עם פיו חסר הרסן, "ממשלת יודנראט", "קבורת חמור" "צצים כמו פטריות" ועוד פניני לשון רבים, שלא נכנסים להיכל יד ושם מכיוון ההנהלה. אפילו לא היה גזען ולא היה אנטישמי הרי שהוא לא מתאים לתפקיד הזה, לא מתאים באופן קיצוני שבקיצונים – הציבור לא מוכן לקבל כזו עסקת חבילה, הציבור צודק 300% ואין שום סיבה לרשויות המינהל ולמר לפיד עצמו, להתעקש, האם כלו הפרופסורים, השופטים, אנשי המדע, ואפילו הפוליטיקאים, דווקא את לפיד צריך בתפקיד שהוא הכי ההכי לא מתאים לו??? ואי אפשר לסדר לו ג'וב אחר? נגמרו הג'ובים בחברת חשמל?, ובמקורות?, וקופת חולים, ועמידר, למה דווקא ביד ושם??

טומי לפיד הוא חברו האישי של ראש הממשלה. היסולה של שינוי הביא את כל המנדטים שלה למפלגתו מר אולמרט, ומעבר לחברות יש כאן שותפות פוליטית עמוקה (כזכור לפיד קיבל פס משינוי והצביע בעד מינויו של אולמרט לתפקיד שר האוצר, ובלי כחל וסרק, בגלל חברותם, אז אם הוא הצביע בעד אותו שר האוצר בגלל חברות, אז צריך לאזן לא? המשפט הציבורי מחייב איזונים, לא כן?).

המינוי, אשר את תזמונו קבע ודאי ראש הממשלה, בוצע גם בצל התותחים הרועמים כך שהוא נדחק לקרן הזווית של הציבור ושל הממשלה. מרבית הציבור לא מודעת למינוי, מרבית הציבור עסוקה בנושאים אחרים, המינוי הזה נגנב מתחת לעיני הציבור, ובוצע ככל הנראה בחופזה על ידי מליאת הממשלה, המינוי איננו ראוי באופן מאד מאד קיצוני, וחייב להתבטל.

מי שיוזם את המינוי מי שהמליץ עליו, ומי שאישר אותו, פגע מאד בציבור, פגע בזכר הקורבנות, פגע בנצר השואה, פעל לדעתי בניגוד לחוק, לא שקל ככל הנראה אלטרנטיבות טובות פי מיליון שהיו מונחות בפניו, לא שקל שיקולים מאד מאד משמעותיים, או ששקל ולא נתן לשיקולים מאד חשובים את משקל הראוי, פגע קשות ברגשות הציבור, פגע בתקנת הציבור, פגע בדמוקרטיה, והכול בגלל "חברים" ו"פרוטקציה" ולכן החלטתו בטלה ומבוטלת מעיקרה, ומאחר שלא ביטלה עקב פניות העותר, על בית המשפט לבטלה מכל וכל, ולא לתר.

3. התוק

3.1. חוק יד-שם

יד-שם פועל מתוקף החוק לזיכרון השואה והגבורה – יד-שם התשי"ג, 1953

יד-שם מתאר עצמו באתר האינטרנט של הארגון כך:

יד-שם, רשות זיכרון לשואה ולגבורה, נוסדה בשנת 1953 בחוק של הכנסת. מאז היווסדו, בהתאם ל"חוק זיכרון השואה והגבורה – יד-שם", מופקד יד-שם על תיעוד התולדותיו של העם היהודי בתקופת השואה, הנצחת סיפור חייהם וזכרם של כל אחד מששת מיליוני הנספים והנחלת מורשת השואה לדורות הבאים באמצעות הארכיונים, הספרייה, בית הספר, המוזיאונים ועל ידי הכרה בחסידי אומות העולם. על משכנו בהר הזיכרון בירושלים, יד-שם הוא מארג עצום של עצים ושבילים המובילים למוזיאונים, תערוכות, אנדרטאות, פסלים ומצבות זיכרון.

מפעל הנצחה, תיעוד התולדות, סיפור החיים וזכרם של כל אחד מששת המיליונים, דתיים, חילונים, חרדים, גברים, נשים, ילדים, ימנים שמאלים, כולם כולם כולם.

יד-שם הוא אנדרטה, מצבה – וודאי שלא משתלב עם המושג "צלם בהיכל", מאמר מפרי עטו של היו"ר נכבד מר לפיד המצורף בנספח 1' לעתירה זו, ואשר פורסם במעריב של חבר אחר של לפיד (אמנון דנקנר), ואחרי כן פורסם לאורך תקופה מאד ארוכה באתר ובפורום האינטרנט של מפלגת שינוי לקראת הבחירות לכנסת ה-16 (בהן זכתה שינוי ב-15 מנדטים) המאמר הוא מאמר שטנה שאינו מבייש אף אנטישמי בעולם, ובו מדבר גם היו"ר הנכבד גם על "התופעה הביזארית של רבני הגטאות"

החוק מסמך בסעיף 6 את השר הממונה לנסח הוראות על פיהן ייושם החוק, ובנספח 2' לעתירה זו מפורט הפרק מתקנון יד-שם העוסק במועצה, אשר על פי סעיף 1 א' ו-1 שלו נאמר: "יושב ראש המועצה שנתמנה לתפקיד על ידי ראש הממשלה באישור הממשלה...." נראה בהמשך שיש גם אלטרנטיבות על פי המשכו של אותו סעיף.

3.2. מינויים ביד-שם

על פי סעיף 3 לחוק יד-שם, יד-שם הוא תאגיד, ומתוקף העובדה שהתאגדותו נגזרת מהוראות חוק ייעודי, הרי שהוא תאגיד שהוקם בחוק (תאגיד סטאטוטורי), המינויים בגופים כאלה כפופים להוראות חוק החברות הממשלתיות (על פי סעיף 60 לחוק).

הוראות חוק אלה קיבלו ביטוי מפורט בהוראות היועץ המשפטי לממשלה 1.6500 (מינויים תחת בקרה של הועדה, ועדת רביבי, ועדת שפניץ) ו-1.1500 (מינויים תחת בקרה של השר הממונה והיועץ המשפטי של המשרד הממונה).

המינויים ביד-שם כפופים ודאי גם לחוק שירות המדינה, תקנון שירות המדינה (תקשי"ר), ומסמכי פרשנות והרחבה נוספים אשר נכתבו ע"י נציב שירות המדינה, ומרכזים את כל ההיבטים של עקרונות המינויים בסקטור הממשלתי.

3.3. התנהגות מנהלית

יד-שם, ממשלת ישראל, ועדת שפניץ הם כולם גופים מנהליים לכל דבר ועניין, (בג"צ 5394/92 הופרט נגד יד-שם) הם מחויבים לכלל הוראות החוק הכלליות החייבות את המנהל, הם כפופים לכללי המשפט הציבורי, המחייבים פעולה על פי סמכות, לטובת הציבור, בתום לב, מתוך שיקולים ענייניים, ראויים וסבירים בלבד, כנאמני הציבור וללא פניות וללא שיקולים זרים, ועוד.

חובה לציין כי ההחלטה הפסולה לא נפלה על ידי המוסד **יד-שם** או מי מאנשיו, הם משיבים לעתירה רק כנפגעים אפשריים. ההחלטה הפסולה נתקבלה על ידי הממשלה, ראש הממשלה וועדת שפניץ, אך אני הייתי מצפה מעובדי המוסד ומהנהלתו, להתנהג לגמרי אחרת במקרה הזה, ברצותם, לדעתי, המינוי הזה לא היה נכנס לתוקף, אך הם העדיפו בטעות ענקית, להתיישר עם השררה.

4. איך נודע לי על המינוי ומה עשיתי בעקבותיו:

בעת פרוץ הקרבות האחרונים שהיתי בחופשה פרטית עם אשתי באיטליה. בסמוך למועד החזרה, ראיתי ידיעה באחד העמודים האחוריים, על המינוי, (הממשלה החליטה על המינוי ב 16/7/2005, מתקפת החיזבאללה, עם הרוגים והחטופים הייתה ביום ג' 12/7/2006 -ב- 13/7/2006 תקף חיל האוויר את שדה התעופה של ביירות וטילים/רקטות התחילו ליפול על יישובי הצפון) כמובן שמה שתפס באותה עת אז את תשומת לב הציבור ואת הכותרות הראשיות, הייתה המלחמה, הנחתי כפי שלצערי התממש, שאנו נכנסים להרפתקה ארוכה, שכאשר תסתיים והציבור ייחשף למינוי, הוא יהיה כבר סגור וחתום הן מבחינה ציבורית וחוקית.

הבנתי מהעיתון שהמינוי בוצע ע"י ראש הממשלה והממשלה ומה עשיתי (פירוט לא מלא).

- פניתי מיידית לראש הממשלה באמצעות אתר האינטרנט של הממשלה – לא זכיתי לתשובה.
- פניתי מיידית לשרת החינוך במייל – לא זכיתי לתשובה.
- התקשרתי מיידית ללשכת שרת החינוך, ביקשתי לדבר אתה, הסברתי לאנשי הלשכה את הרקע, אני מכיר את שרת החינוך אישית עקב שירות צבאי באותה יחידה, אך השרה לא חזרה אלי.
- פניתי מיידית לשרה ציפי לבני במייל – לא זכיתי לתשובה.
- פניתי מיידית לשרים חברי כנסת נוספים (במייל). – לא זכיתי לתשובה
- איתרתי כמעט מיידית באתר **יד-שם** הודעה פורמאלית על המינוי

הממשלה אישרה בישיבתה היום: יוסף (טומי) לפיד מונה ליו"ר מועצת יד-שם

הממשלה אישרה היום (א') את מינויו של **יוסף (טומי) לפיד** ליו"ר המועצה של **יד-שם** במקומו של פרופ' שבח וייס.

פרופ' שבח וייס, ניצול שואה, לשעבר יו"ר הכנסת, סיים את תפקידו לאחר כהונה של כשבע שנים כיו"ר מועצת **יד-שם**. יו"ר הנהלת **יד-שם** **אבנר שלו**: "אני מודה לפרופ' וייס על השנים בהן נתן ממרצו ומכוחו למען קיום זיכרון השואה".

יוסף (טומי) לפיד, ניצול שואה, נולד ב- 1931 בנוב-סאד, יוגוסלביה, עלה ארצה ב- 1948, עיתונאי, לשעבר מנכ"ל רשות השידור. כיהן 7 שנים כחבר כנסת, מהן שנתיים כסגן ראש הממשלה ושר המשפטים. בעל תואר בוגר במשפטים, תושב תל אביב, נשוי לסופרת שולמית **לפיד** ואב ליאיר ולמירב.

יו"ר **יד-שם** **אבנר שלו**: "אני מברך על ההחלטה למנות לתפקיד איש ציבור הרואה בקיום זיכרון השואה ערך חשוב שיש לחזקו בארץ ובעולם".

יוסף (טומי) לפיד: "כפליט שואה אני רואה בהנצחת זכר השואה, בהווה ולעתיד, בקרב צעירים ומבוגרים, בארץ ובעולם, חובה מקודשת".

- פניתי כמעט מיידית, טלפונית, ל**יד-שם** וביקשתי לשוחח עם מר **אבנר שלו** אך על אף הבטחות של מזכירות, הוא לא חזר אלי.
- כתבתי, כמעט מיידית לכל מחלקות **יד-שם** אשר את כתובות המייל שלהם מצאתי באינטרנט על מנת שימחו, ובמידת הצורך יתפטרו.

- פירטתי בכל מכתבי לעיל את מה שיש למר **לפיד** לומר בעניין החרדים (תקציר מהחומר שהיה בידי, והמצורף בנספחים לעתירה זו).
- קיבלתי 2 תשובות פורמאליות מיד-שם, האחת במייל – מהגברת ברקאי אשר לא חידשה לי דבר (והמצורפת בנספח 2, א), והאחת טלפונית מהגברת אירנה שטינפלד, עוזרתו הבכירה של מר **אבנר שלו**, היא הבהירה לי שמר **שלו** לא יחזור אלי, שדי בטלפון שלה, מחיתי נמרצות, אך בסוף הסתפקתי בהבטחה שתשלח לי עותק של התקנון, אשר חלקו העוסק במועצה באמת הגיע בדואר (בליווי מכתב קצר), ואשר מצורף בנספח 2ב' לעתירה זו.
- שקלתי אם להכין את העתירה אם לאו, כי הרי ימי מלחמה אלה, תשומת הלב מופנית בדאגה לתושבי הצפון ולחיילי צה"ל המחרפים נפשם על מנת להלחם באויב צמא דם ואכזר, והנחתי לכמה ימים את העניין בצד, אך הנושא לא נתן לי מנוח, יותר ויותר הבנתי שלא אסלה לעצמי אם לא אעשה כל שביכולתי על מנת לשנות את רוע הגזירה הזו ולכן אני כאן.
- ניסחתי את הטיוטא הראשונה של העתירה ושלחתי לראש הממשלה, למשרד המשפטים, לשרת החינוך וליד-שם, שלחתי במייל גם לאמנון דנקנר ולדן מרגלית החברים של מר **לפיד** ומר **אולמרט**, (לפחות דנקנר קורא כי הוא מגיב לי לפעמים, כל היתר דממה ושממה) על מנת שיעבירו להם את הטיוטא, אולי נוכל לייתר את כל התהליך.
- ניסחתי את הטיוטא השנייה, ושלחתי למשיבים כולם (למעט ועדת שפניץ שלא נכללה באותה עת בין המשיבים כי לא ידעתי אז שהיא בעסק), את העותק של מר **לפיד** שלחתי לכלתו ליהי **לפיד** על פי כתובת מייל המצויה בעיתונות והכול בתאריך 4/8/2006 עם הודעה (ראה נספח 7) על תאריך הגשת עתירה הצפוי בימים 8-9/8/2006.
- אחרי שנודע לי (ידיעה עיתונאית מפי לפיד – באינטרנט) שהמינוי עבר את ועדת שפניץ, ניסחתי את הטיוטא השלישית, ושלחתי לוועדת ב 6/8/2006 (באמצעות, עשירה ממזכירות הוועדה, ובאמצעות מאיה מהמחלקה המשפטית של הוועדה), כבקשתי במכתב המלווה התקשרו אלי מלשכת הגב' שפניץ, (עו"ד גונן ג.) והבנתי ממנו כי:
 1. הוועדה דנה במועמדותו של לפיד לתפקיד, והחליטה שהוא עומד בתנאי הסף הנדרשים בחוק ואשר לדעתה של הוועדה הם בסמכותה.
 2. עובר לקבלת ההחלטה ע"י הוועדה, אותו חלק מהחומר המצורף בעתירה, ואשר היה אז נחלת הכלל, לא היה בפניה.
 3. לא הוצגו בפני הוועדה מועמדים נוספים לתפקיד הזה, והיא לא דנה במועמדים נוספים לתפקיד, וכי לדעת הוועדה לא חלה עליה החובה לראות מספר מועמדים בכל תפקיד.
 4. הוועדה הכירה ב"כישורים המיוחדים" של לפיד למלא את התפקיד (עקב חברותו וקשריו עם מר אולמרט היה צורך לדון ב"כישורים המיוחדים").
 5. כי הוועדה סוברת כי מילאה את חובתה על פי חוק, ובדקה אותם נושאים שהיא בודקת בד"כ, ניסיון, השכלה, כישורים מיוחדים כשצריך וכו' (תנאי הסף) ולפיד עבר אותם לדעת הוועדה, בהצלחה.
 6. כי לדעת הוועדה, הטענות על מינוי, המפורטות בעתירה אינן בסמכותה – וזאת מבלי להתייחס כלל למידת ההסכמה או אי ההסכמה לטענות.

הערה: אין בסיכום קצרצר זה משום תחליף למענה מאד מאד מפורט הנדרש מהמשיבים בנוגע להליכי המינוי (הקולוקלים לדעתי, באופן קיצוני שבקיצונים) של המינוי הזה.

מסתבר לי שראש הממשלה ולפיד לא טרחו להציג לוועדה חומר מאד מאד רלוונטי למינוי הספציפי הזה מיד-שם, (איפה נעלם הגילוי נאות??), ומה זה מעיד על סולם הערכים של המועמד??, שום מלה על "כצלם בהיכל" והקריקטורות?? הרי יצאו מתחת ידיו לא??, אין כל חשש לבעיה??, ככה סתם מתעלמים??, לא נותנים לוועדה כלים לשיקול דעתה??) מסתבר גם הוועדה לא כל כך התאמצה לאתר חומר הקשור קשר ישיר לאי כישוריו הקיצוניים של המועמד למלא את התפקיד – על אף שידעה ידוע היטב, ומה שלא ידעה הייתה חייבת להתאמץ ולדעת או להסיק, שלפיד הוא מועמד יחיד, ושדעותיו קיצוניות, ונחשבות על ידי חלק רחב בציבור כגזעניות ואנטישמיות וכמסיתות ומדיחות לגזענות ואנטישמיות (ובכלל לא חשוב לעניין זה אם הציבור צודק אם לאו) - ושתפקיד כזה לא מתאים, קיצוניות, למועמד כזה.

בנוסף טועה הועדה טעות יסודית, בכך שהיא משחררת עצמה מחובות חקוקות, ומנסה להתמקד בפרטים הטכניים בלבד, הועדה כפופה לכל כללי המשפט הציבורי, ולא רק לד' אמות נוהליה ותקדימיה – בייחוד בנושא חריג (בהיבט הערכי שלו) כמו במקרה שלנו.

לדעתי על בית המשפט לקבוע כאן מסמרות, אשר ישנו את סדרי העולם של הועדה, לא ייתכן שוועדה כל כך חשובה, תתחום עצמה בד' אמותיה של הנהלים הפנימיים שלה, ושל העבודה היומיומית שלה, אשר ודאי לא מתאימים לכל מינוי ולכל מצב, ותהפוך בפועל שותפה להפרה כל כך גסה של החוק בכלל ושל חוקי המנהל הציבורי בפרט, תיקח חלק בפגיעה כה קשה בציבור (האסורה אף היא על פי חוק) תוך שהיא מתעלמת מנושאים קרדינאליים אשר היו אמורים להיות נר לרגליה, ואשר הם הם סיבת קיומה.

ראה גם: דברי השופט אור ב בבג"ץ 6777/98 שרגא רוזנברג נגד הועדה (ויש שם עוד הרבה)

"...לדעתי, המסקנה העולה מתוך מכלול המקורות הרלוונטיים היא, כי תכלית החקיקה היתה ליתן לוועדה סמכות להחליט בשאלת כשירותו של המועמד, ולא רק סמכות להמליץ או לייעץ. מסקנה זו עולה משילובם של אלה: ההיסטוריה החקיקתית, התקלה אשר החוק בא לפתור, וההסדרים שנקבעו בדין לגבי הועדה, ובהם הסדרים הנוגעים להרכבה ולאופן פעולתה. אעמוד עתה על שיקולים אלה..."

ומתוך בג"ץ ניסן המצטט פסק דין אחר (לפיד אמנם לא הורשע הפלילים, אך אמון הציבור נפגע במקרה כזה קיצוני גם בלי הרשעה, ומכאן הציטוט:

בבג"צ 6177,6163/92 לעיל, נבחן משקלו של השיקול בדבר אמון הציבור במערכות השלטון אל מול שיקולים למנות אדם אשר מעשיו מן העבר מעיבים על אישיותו וצוינה חשיבותו המיוחדת של השיקול בדבר אמון הציבור:

"אמון הציבור ברשויות השלטון הוא מנכסיה החשובים של הרשות השלטונית, ושל המדינה. כאשר הציבור מאבד את אמונו ברשויות השלטון הוא מאבד את אמונו באמנה החברתית המשמשת בסיס לחיים משותפים. יש ליתן משקל נכבד לשיקולים הבאים לקיים, לשמר ולפתח את תחושת הציבור, כי משרתיו אינם אדוניו, וכי הם עושים את מלאכתם למען הציבור, מתוך יושר ונקיון כפיים. אכן, טוהר השירות והשורות עומד בבסיס השירות הציבורי ובבסיס המבנה החברתי שלנו ... זהו שיקול מרכזי שיש ליתן לו משקל נכבד באיזון הכולל המבסס את החלטה הסבירה בדבר מינוי של מועמד בעל עבר פלילי למשרה ציבורית" (שם, עמוד 266).

השיקול של פגיעה באמון הציבור ברשויות השלטון הוא, אם כן, שיקול בעל משקל מרכזי. מכאן שככלל, החלטה למנות מועמד, אשר מעשים פסולים רובצים על עברו, למשרה בכירה, עשויה שלא לעבור את מבחן הסבירות:

"ככלל, אין זה סביר למנות מועמד, שעבר עבירות חמורות בנסיבותיהן, למשרה בכירה בשירות המדינה. חומריתה של העבירה לענייננו נקבעת לא על פי 'מיקומה' בחוק העונשין, אלא על פי השלכותיה על השיקולים העומדים ביסוד המינוי. על כן יש להתייחס בחומרה לעבירה, שעל פי עצם מהותה ונסיבות ביצועה פוגעת לא רק בסדר הציבורי בדרך כלל (כגון, רצח, שוד, אונס) אלא באושיות המבנה השלטוני, כגון שוחד, מרמה והפרת אמונים, עדות שקר, ביודי ראיות, שיבוש הליכי משפט. מועמד אשר ביצע עבירת אלה, והוא ממלא תפקיד בכיר בשירות המדינה, פוגע באמון של הציבור ברשות השלטונית ובשירות הציבור. הוא יתקשה להוות דוגמה ומופת לכפופים לו. הוא יתקשה לדרוש מהם, אשר שנדרש

מכל עובד ציבור, ושהוא עצמו חילל. הוא יתקשה להקרין הגינות, אמון, יוקרה, יושר ויושרה ('אינטגריטי') כלפי הציבור הרחב. כל אלה עשויים להשפיע, במידת ודאות רבה, על מעמד השירות הציבורי, תפקודו ומקומו בחברה דמוקרטית" (שם, בעמודים 266-267).

חתימה על מסמכים אשר תוכנם אינו אמת, על מנת להשיג טובת הנאה אישית, הוא מסוג המעשים המטילים צל כבד על אישיותו של אדם. אין ספק כי מינוי אדם אשר ביצע מעשה כאמור, למשרה בכירה בשירות הציבורי, מערער את אמונו של הציבור במערכת השלטונית בכללותה.

כנגד השיקול בדבר אמון הציבור, ניצבת שאלת המשקל שיש ליחס למעשיו הפסולים של אדם, הקמים עליו יום אחד מתוך נבכי עברו, ומתיצבים בינו לבין מאווייו להתמנות לנושא משרה בכיר בתחום הציבורי. ברור שאין לקבוע בעניין זה כלל אשר כוחו יפה בכל מקרה. הכל תלוי בחומרת המעשה, בטיבה של המשרה המוצעת, במידת חיוניותו של אדם ספציפי למערכת וכיוצא באלו שיקולים. כפי שנפסק בעניין זה:

"משקלו של שיקול זה משתנה על פי השפעתו על הטעמים העומדים ביסוד ההתחשבות בו. לא הרי מי שעבר עבירה בילדותו כהרי מי שעבר עבירה לאחר שבגר; לא הרי מי שעבר עבירה אחת כהרי מי שעבר עבירות הרבה; לא הרי מי שעבר עבירה קלה כהרי מי שעבר עבירה חמורה; לא הרי מי שעבר עבירה בנסיבות מקילות כמי שעבר אותה עבירה עצמה בנסיבות מחמירות; לא הרי מי עבר עבירה והביע חרטה עליה כהרי מי שעבר עבירה ולא הביע כל חרטה עליה; לא הרי מי שעבר עבירה 'טכנית' כהרי מי שעבר עבירה שיש עימה קלון; לא הרי מי שעבר עבירה לפני שנים הרבה כהרי מי שעבר עבירה אך לאחרונה; לא הרי מי שעבר עבירה כדי לקדם את עניניו שלו כהרי מי שעבר עבירה תוך שירות המדינה.

זאת ועוד: **סוג המשרה, אותה אמור עובד הציבור למלא** משפיעה על משקלו של העבר הפלילי באיזשהו. לא הרי משרה זוטרה כהרי משרה בכירה; לא הרי משרה שאין עמה מפגש עם הציבור כהרי משרה שיש עמה מפגש עם הציבור; לא הרי משרה שאין עמה שליטה, פיקוח הכוונה והדרכה של אחרים, **כהרי משרה שבעצם מהותה אין בה דרישות אתיות מיוחדות מבעל שליטה ומזולתו, כהרי משרה שכל כולה היא הטפה לרמה אתית גבוהה.**

לבסוף, חיוניותו של המועמד למשרה ציבורית למלא אותה משרה צריך גם הוא להלקח בחשבון. לא הרי מועמד שרבים כמותו כהרי מועמד יחיד סגולה, שרק הוא עשוי בנסיבות מסוימות וחריגות למלא את המשרה. כמו כן יש להתחשב בשאלה אם קיים מצב אמיתי של חרום המחייב גיוס כל הכוחות לרבות אלה בעלי עבר פלילי או שמא עניין לנו בפעילות הרגילה של המינהל הציבורי, אשר צריך לשאוב את מעייניו מעובדים ישרי דרך" (בג"צ 6177, 6163/92 לעיל, בעמודים 262-263).

5. אין זו הפעם הראשונה שאני כבג"צ בעניין לפיד/שינוי

ערב מינויו של מר לפיד לתפקיד שר המשפטים, עתרתי לבית משפט נכבד זה, (1927/03) בבקשה לעכב את המינוי מטעמים דומים, וזאת לאחר שבמהלך מערכת הבחירות התלוננתי נגד מר לפיד בפני ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-16, במשטרה ואצל עו"ד תליה ששון, אז הממונה עלה מחלקה לתפקידים מיוחדים בפרקליטות, על חשד להסתה לגזענות, וציפיתי אז שהמינוי של לפיד לשר המשפטים, יידחה לפחות עד מיצוי החקירה. צירפתי לעתירתי חומר מפורט המסביר את בקשתי, ימי שלג (שלג, לא של"ג) כבד היו אלה הימים בירושלים, לא ניתן היה להגיע מת"א לירושלים, והעתירה הייתה צריכה להידון לאחר ההחלטה על המינוי, אך טרם ההשבעה (חלון של כ-24 שעות כמדומני), באופן חריג ביותר הסכימה הגברת מזכירת בית המשפט, הגב' ליפשיץ לקבל את העתירה בפקס, עם הבטחה שלי לשלם את האגרה.

העתירה נדחתה עקב כלליות יתר.

לא, אינני מצדיק את ההחלטה ההיא. אינני רוצה גם לנבור בה, החלב נשפך כבר. לדעתי אין למנות אדם כמו לפיד לתפקיד שר המשפטים, לפחות לא במהלכה של חקירה פורמאלית המתבצעת על ידי הממונים תחתיו ובייחוד במשרד המשפטים, בייחוד בנושאים של חשש להסתה לגזענות. אפילו אם המועמד נישא לתפקיד על כתפי ההמונים באופן דמוקרטי.

אך גם מי שסובר שלפיד יכול להיות שר, ודאי לא יכול לסבור שלפיד יכול להיות בעל תפקיד ממלכתי ייצוגי המחייב מידה רבה של סובלנות ושל כבוד לזולת, של אהבת אדם באשר הוא אדם – כי לפיד אינו כזה, והוא אפילו לא מסתיר זאת, ועיקר שנאתו נראית לכל בר בי רב כאילו מדובר באותה שנאה אשר הביאה לתוצאות המזוועות, השנאה ליהודי ה"גלותי", מגודל הזקן והפאות, הפיכתו לגורם מאיים על הביטחון, על הכלכלה, והפיכתו לאויב העם.

ערב הגשת אותה עתירה (ב 2003), שוחחתי עם איש משפטים בכיר, קרוב משפחה רחוק שלי, הוא אמר לי (אני לא ממצטט בדיוק), "עזוב, השתל הזה ידחה, הדמוקרטיה תעיף אותו, זה לא עניין לבית המשפט", בדיעבד הבחור צדק – אך רק במידה מאד מוגבלת, השתל נדחה, ועכשיו הוא חוזר בצורה אחרת, על אף שנדחה מכל וכל ע"י ציבור הבוחרים.

ומה שמחזיר אותו הנה מערכת יחסים אישיים בינו ובין ראש הממשלה, המתובלת בתגמול על חובות עבר (מינוי אולמרט לשר האוצר) פירוק שינוי ומעבר המנדטים, ואילו בית המשפט היה מתערב אז (ב 2003), השתל היה נדחה מוקדם יותר נזקו היה מועט יותר, הוא לא היה ציץ לנו מחדש כמה שנים לאחר מכן, ולאחר שלפיד נזק מכל מדרגות הכנסת, והכול בגלל אינטרסים פסולים מהיסוד, ושלא ממך העניין, שתוצאתם היא מינויו לראש המוסד הכי יקר לעם ישראל בהיבט השואה.

כְּצֵלֶם, כְּצֵלֶם, כְּצֵלֶם במרכז היכל "יד-ושם".

(שקלתי עד איזה מרחק ל"רדת" עם הביטויים. שמתי לי סייגים, אך לא חסמתי עצמי יתר על המידה, יש שיראו בכך מידה של דמיון לטומי לפיד, ויראו בכך מידה של נזק ל CASE, אני מאד מקווה שלא, אני אזרח (מהאספסוף כפי שאני מכנה עצמי), שמותר לו הרבה יותר מאשר לראש מפלגה, לח"כ, לשר, יו"ר מועצת יד-ושם. הנושא הכי חשוב הוא, שטענותיי לתופעת לפיד איננה נוגעת רק ללשון, כי הלשון היא רק כלי אחד מני רבים להוצאה לפועל של תורה, ובעיקר על התורה הזו אני מיצר. ככל שהתורה הזו קיימת ונפוצה בישראל, ומסתבר שכך הדבר, ושללפיד יש חלק עצום בליבוי העניין, בהסתה, ובהקמתם של דורות חדשים עם ראיית עולם שכזו)

6. ואני לא היחיד שעתר

בג"ץ 2622/03, התנועה להגינות שלטונית נגד ראש ממשלת ישראל, סיעת שינוי בכנסת ה-16, סיעת הליכוד בכנסת ה-16, יוסף (טומי) לפיד - שר המשפטים, יוסף פריצקי - שר התשתיות הלאומיות

בדרישה לפטר את שרי שינוי או להפסיק כהונתם, בגלל גזענות והסתה לגזענות, נדחתה עקב פגמים טכניים בעתירה ועקב אי הגשת תלונה למשטרה בעוד אני, הגשתי תלונה, ודאגתי שהנושא יגיע לשולחנה של טליה ששון, ודרשתי את חוות דעתה, ולא ביקשתי את הפיטורין, ביקשתי את עיכוב המינוי, טרם נכנס לתוקף, עד מסקנתה של עו"ד ששון וצירפתי את כל הקריקטורות האנטישמיות, והמאמר האנטישמי, אבל נאדה - אני נדחיתי עקב "כוללנות" או משהו כזה.

טוב שסוף סוף יד האסימון לשופטי בית המשפט העליון, תחילה השופטת ביניש, בראש ועדת הבחירות לכנסת ה-17, ומאוחר יותר, חד וברור, הנשיא ברק, שלוש וחצי שנים מאד מאד מיותרות של כתם על מדינת היהודים.

מי שלא טורח בערב שבת, אוכל אותה ביום ראשון – אבל טוב מאוחר מאשר אף פעם.

ועכשיו הם הכניסו לנו אותו בדלת האחורית, ולקודש הקודשים. זרקנו אותו מהדלת, חוזר דרך החלונות, ומי דואג לכל אלה? החבר שלו שקיבל ממנו 15 מנדטים, ראש הממשלה בכבודו ובעצמו.

ואלה שהמליצו, שבדקו, שאישרו, לא הכירו את כל החומר הזה? ועו"ד טנה שפניץ (אשר את חלקה בסיפור נבאר בהמשך) לא ידעה מכל הסיפורים האלה? (למיטב ידיעתי הייתה אז סגנית היועץ המשפטי) – לא להאמין, ממש לא להאמין!!!

אגב, גם בקשה לדיון נוסף באותו עניין – נדחתה (דנג"ץ 5783/03),

שלוש הזדמנויות ניתנו לבית משפט העליון, הוא אפילו לא ניסה לדון בהן לעומקן, חבל, ממש חבל, ולדעתי אנחנו לא לומדים לקח, אנחנו מתחילים לפעול רק כשהבית מתחיל לבעור, אפילו לא רגע לפני כן.

7. היבטים נורמטיביים

מינהל ודאי צריך למקסם את הטיב של החלטותיו, אך מותר למינהל לקבל החלטות לא מוצלחות. מבחן ההצלחה או אי ההצלחה לא נתון דווקא לנו (הציבור), ככל שהוא ניתן הוא ניתן לכלל הציבור, אחת ל-4 שנים, בבחירות. מינהל קיים על מנת לנהל, והחלטותיו החלטות UNLESS הן בלתי חוקיות או בלתי סבירות באופן קיצוני – ואם מישהו מערער עליהן אז בית המשפט מבטלן או מטיל בהן סייגים.

7.1. יד-שם – חתן פרס ישראל בתחום מפעל חיים – לשנת התשס"ג, סמל לאחדות העם

מדברי יו"ר הנהלת יד-שם בכנס יובל יד-שם התשי"ג – התשס"ג

"... על כל הישגיה אלה ועל היותה סמל ומופת לאחדות העם ומוקד לציבורים שונים בארץ ובעולם, נמצאה יד-שם ראויה לפרס ישראל בתחום מפעל חיים – תרומה מיוחדת לחברה ולמדינה לשנת התשס"ג...."

בנימוקי השופטים למתן הפרס נכתב

" יד-שם קנה לה אחיזה במודעות הציבורית הארץ ובעולם, והוא ממלא תפקיד ייצוגי חשוב ביותר. יד-שם הוא סמל לאחדות העם ולמסורת היהודית של ערבות הדדית. הוא פונה לכל מגזרי האוכלוסייה, ומשמש מוקד הזדהות לציבורים שונים. יד-שם בהר הזיכרון הפך להיות חלק אינטגרלי של ההווה הישראלית, מוסד מרכזי של העם היהודי ומקום בעל חשיבות הולכת וגדלה בתודעה הלאומית"

(מאתר האינטרנט של משרד החינוך)

ב 15/9/2003 הייתה קבלת פנים למשלחות הרבות שהגיעו לאירוע היובל באירוע השתתפו גם ראש עיריית ירושלים מר אורי לופליאנסקי (חרד כדת וכדין) ויו"ר מועצת יד-שם באותה עת, הפרופ' שבה ייס.

- אז מה נעשה כעת? האם יד-שם תחזיר את פרס ישראל למדינת ישראל???
- מי יאלץ להחרים את הטקסים ביד-שם, האם זה יהיה ראש העירייה בשל נוכחות יו"ר המועצה או הפוך???

7.2. ההיבט החוקי

7.2.1. הסמכות

הסמכות למינוי (בסקטור הממשלתי כולו) היא סמכות שלטונית מנהלית, וחלים עליה כללי היסוד של המשפט המנהלי, המחייבים פעולה על פי סמכות, לטובת הציבור, בתום לב, מתוך שיקולים ענייניים, ראויים וסבירים בלבד, כנאמני הציבור וללא פניות וללא שיקולים זרים (ראה בג"צ 313/67 אקסלרוד נגד שר הפנים, ע"ב 3.2/84 ניימן נגד יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה 11 ובג"צ 4566/90 דקל נגד שר האוצר, בג"צ ניסן – 932/99 – התנועה לאיכות השלטון נ' יו"ר הועדה לבדיקת מינויים, בג"צ 142/70 שפירא נגד הועד המרכזי של לשכת עורכי הדין).

7.2.2. תקנת הציבור

לא נמצא ודאי סעיף בחוק יד-שם ובתקנון על פי סעיף 6 לחוק האוסר על מינוי של פלוני לתפקיד. ולא צריך גם למצוא סעיף כזה.

לדעתי די לנו ב"תקנת הציבור" על מנת לפסול את ההחלטה הזו מכל וכל. הרבה דיבר בית המשפט הזה על תקנת הציבור, ביטוי קצת עמום האומר בעצם את הכול.

כשם שח"כ עאזמי בשארה מסתובב חופשי, משרת בכנסת, והכול על קצה גבול הקשקש – אך עם זאת מאד מאד לא סביר שמישהו יעלה על דל דעתו למנותו ליו"ר יד לבנים, ולא בגלל שהוא לא מסוגל טכנית לבצע את התפקיד (הוא משכיל הוא וודאי גם מוכשר, הוא הרי דוקטור) – מקושר לפוליטיקה – ולכן טכנית ודאי שיכול למלא התפקיד, אלא בגלל התהום הפעורה בינו ובין חלק ניכר מ"לקוחותיו", ובשל הסמליות הרבה הקשורה בתפקיד והמחייבת שמי שימלאו יהיה אדם שאינו שנוי במחלוקת לפחות לא באופן כזה קיצוני ובמהות מהותו של התפקיד. ואז יגידו שטומי לפיד הוא ניצול שואה, בסדר, אז ניקח את הערבי מנצרת ששני ילדיו נהרגו מקטיושות של האויב והכריז עליהם כשאהידים, ונעשה אותו יו"ר יד ושם? או יו"ר יד לבנים? זה הקריטריון זה? מה זה התחלקנו על בננה?

לא ברור מי העלה את הרעיון ההזוי הזה (לצערי ברור – החברים של טומי) למנות אל לפיד דווקא לתפקיד הזה, כאשר יש ודאי הרבה מועמדים אחרים מחד, וכאשר יש גם המון תפקידים שלפיד היה יכול לקחת על עצמו מבלי לפגוע כל כך ברגשות הציבור ובתקנתו ותהרגו אותי, מאידך

מילא הממשלה, היא תמיד חשודה האינטרסים זרים (ומאד עצוב שכך), בייחוד לראש הממשלה הזה יש רקורד מכובד של חששות בתחום הזה, אחרת לא הייתה קמה ועדת שפניץ, אך אני לא מבין אך ועדת שפניץ, אשר אמורה לשמור עליו, על ראש הממשלה, לשמור על הממשלה מכאלה שטויות, ולשמור עלינו על הציבור מפני השטויות שלהם, היא אמורה להיות נקייה לגמרי מאינטרסים, נקייה מכל מורא ופחד – ובכל זאת אישרה את המינוי הזה, תהרגו אותי, לא מבין.

7.2.3. חוק שירות המדינה, מינויים, ייצוג הולם

סעיף 15 לחוק שירות המדינה, מחייב "ייצוג הולם בקרב עובדים בשירות המדינה" החוק מתמקד בייצוג הולם לשני המינים, יהודים/ערבים/נשים/אנשים עם מוגבלויות.

אף אחד לא חשב מעולם שיהודי העומד בראש מערכת, בייחוד מערכת כל כך רגישה כמו יד-שם, לא יוכל לייצג בתפקידו זה אחוזים ניכרים מהיהודים האלה, חרדים, דתיים וחילונים, והיום יושב בצמרת יד-שם אדם, אשר לא יכול בשום אופן לייצג חלק ניכר מהציבור.

אולי נשים את הרב עובדיה לצדו, על מנת לרצות את דרישות החוק? אותו רב עובדיה אשר מאשים את קורבנות השואה בהירצחם? (ואשר עקב כך תבעתי את הרב עובדיה בבית משפט בתביעה אזרחית אישית התביעה הגיע כמובן לידי ב"כ הרב, ועשתה את שלה, אך לא הגיעה לשלבי דיון)מה שחשוב הוא שעובדיה התנצל – מה שלפיד מעולם לא עשה, מה גם שזה כבר מאד מאד מאוחר להתנצל, וגם אף אחד לא יאמין לו, ללפיד) אולי?? לפחות נוכל לשים X של הרובריקה של "ייצוג הולם" (והכול בציניות אשר כל מטרתה להציג את האבסורדיות של המינוי הזה).

נראה אותם ממנים את האח התאום של לפיד הרב עובדיה יוסף לתפקיד הזה, מי היה מציע אותו לכזה תפקיד? מי בוועדה היה מאשר כזה מינוי?, מי בממשלה היה מאשר כזה מינוי?, מה היה קורה בעיתונות? ועובדיה אמנם עם פה מכאן ועד פתח תקווה, אך אף אחד לא מאשים אותו באנטישמיות, והרי ביד-ושם אנו עוסקים.

7.2.4. חוק החברות הממשלתיות – מינויים, והנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

על פי סעיף 3 לחוק יד-שם, יד-שם הוא תאגיד, ומתוקף העובדה שהתאגדותו נגזרת מהוראות חוק, הרי שהוא תאגיד שהוקם בחוק (תאגיד סטטוטורי), המינויים בגופים כאלה כפופים להוראות חוק החברות הממשלתיות.

הוראות חוק החברות הממשלתיות סעיף 60, והוראות היוע"מ לממשלה המפרשות אותן מבדילות בין כמה סוגים של גופים שהוקמו בחוק, אשר התקשיתי לרדת לעמקם. מה שברור הוא שאין ואקום, יש גופים בהם המינויים מחייבים תהליך בחירה ושיקול יסודי במסגרת ועדה, על פי נוהל היועץ המשפטי לממשלה

1.6500, ויש מינויים בהם אין ועדה, תהליך בחירה ושיקול הדעת מתבצע על ידי השר היועץ המשפטי של המשרד על פי נוהל היועץ המשפטי לממשלה 1.1500.

1. באלטרנטיבה א' על ראש הממשלה והממשלה להעביר את המינוי בועדת המינויים אשר עקרונות פעולותיה בקשר עם תאגידים ממשלתיים וגופים שהוקמו בחוק מפורטים בהוראת היועץ המשפטי לממשלה 1.6500 ודורשים (לפחות)

- כישורים מתאימים.
- כישורים מיוחדים במקרה של זיקה לשר (כישורים שיש רק למועמד ולכן רק הוא לכאורה יכול לשמש בתפקיד, ואין אף אדם אחר היכול למלא את התפקיד)
- לא די במועמד מתאים, עליו להיות המתאים ביותר מבין כל המועמדים לתפקיד

ואת מי בדקו? את טומי לפיד לבד לבד!!!!!!!

- הבאה בחשבון של עקרון הייצוג ההולם
- חובת בדיקת מספר מועמדים, ומועמדים שאינם רק מסביבתו הקרובה של השר

- באלטרנטיבה ב', היה על ראש הממשלה, והממשלה לפעול על פי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה 1.1500 המסתייעת בהוראה 1.6500, כלומר בכל העקרונות שפורטו לעיל, בנוסף קיימת דרישה ב 1.1500 למילוי שאלון, אימות בתצהיר, על השר המציע את המינוי להגיש אותו למזכירות הממשלה בצירוף השאלון ובצירוף חוות הדעת של היועץ המשפטי של המשרד.

על פי התייחסות של לפיד לעיתון הארץ (נספח 10), אני הבנתי שהועדה לבחינת מינויים בסקטור הממשלתי, **ועדת שפניץ** (לשעבר ועדת השופט רביבי) עסקה בנושא לפיד ויד-שם, ואין לי אלא להסיק שהועדה עשתה עבודה רשלנית, חטאה למטרת קיומה, לא שקלה כראוי, לא בדקה כראוי, ודין המלצותיה להיפסל מעיקרן. כמובן שככל שהמדינה תשיב לעתירה זו, היא ודאי תפרט את מהלכי העבודה, בפרטים, של הועדה, מה נשאל מר לפיד, בנושאים שעלו בעתירה, ומה הוא השיב, עד כמה התייחסה הועדה לטיב המוסד וטיב המועמד (מבחינה מוסרית וערכית בהיבטים של אהבת אדם, גזענות, הסלידה והפחד מהיהודי עטור הזקן וכו') וכך נוכל לראות, ולהיווכח. בטיב שיקוליה ובטיב עבודתה, לי בכל אופן ברור שהועדה לא כיסתה כראוי את כל ההיבטים המאד מיוחדים של המועמד ושל התפקיד, שגתה באופן הקיצוני שבקיצונים, כי אם הייתה מכסה היבטים אלה כיאות, הייתה שוללת את המינוי מכל וכל, מעל ומעבר לכל ספק.

חשוב עוד להדגיש, שהועדה איננה מחויבת לנוהלי העבודה שהגתה ולטפסיה השונים, היא מחויבת לספר החוקים, הועדה היא הגוף שעושה את האינטגרציה הסופית בין מועמד, לתפקיד, לדרישות החוק ובכל מקרה לגופו היא חייבת להתאים את טפסיה ונהליה להיבטים מיוחדים של המועמדות, על מנת לעמוד בדרישות החוק.

עיינתי בטופס המילוי של מועמד (קיים באתר רשות החברות הממשלתיות באינטרנט), הוא נוטה לכיוון בו זורם להבנת מרבית הביוב של המינויים הפוליטיים, דירקטורים בחברות ממשלתיות.

אני מצפה שככל שבית המשפט יבקש מהמשיבות להשיב לעתירה, תפרט ועדת שפניץ בפרטי פרטים ת כל הנושאים הקשורים במינוי הזה

ותפרט את השיטה המיוחדת בה טופל (ככל שטופל באופן מיוחד), **בכל היבטי המשפט המנהלי**, ותביא ראיות לטענותיה:

- כמה מועמדים היו לתפקיד, (אלטרנטיבות)
- על כמה מהם המליצה הועדה לראש הממשלה, (אלטרנטיבות מומלצות)
- את פירוט ההיבטים השונים אשר הועדה בחנה אותם עבור כל מועמד ומועמד כיתרונות / חסרונות לצורך ביצוע התפקיד (השיקולים)
- איזה משקל קיבל כל היבט (המשקלים)
- את נוסחת השקלול, ואת תוצאותיה עבור כל אחד מהמועמדים.

- התייחסות פרטנית לכל אחד מהשיקולים המופעים בעתירה זו בכללם (ולא בהכרח רק):
 1. הפגיעה ברגשות הציבור,
 2. הפגיעה בזכר הקרבנות,
 3. הפגיעה במוסד כיד לשואה וכסמל של אחדות העם,
 4. הפגיעה בסמכות השלטון, ובדמוקרטיה
 5. תקנת הציבור,
 6. עקרונות המינהל הציבורי,
 7. רוח הדרישה לייצוג הולם,
 8. הוראות היועץ המשפטי לממשלה 1.6500
 9. המאמרים,
 10. הקריקטורות,
 11. הדעות הגזעניות והאנטישמיות,
 12. ההסתה בטלוויזיה, ברדיו, באינטרנט בבחירות לכנסת ה 16
 13. עליית המדרגה עם הסרט בבחירות לכנסת ה 17 המתבסס במדויק על תורת "כצלם בהיכל"
 14. מידת שיקול הדעת של הממשלה בהגישה את המינוי לבחינת הועדה,
 15. המינוי הפוליטי המובהק, החברות האמיצה עם ראש הממשלה,
 16. החובה היתרה שחב אולמרט לפיד, מעבר המנדטים משינוי לקדימה אשר את קדימה ואת מר אולמרט לשלטון – אפשרה את הקמת הממשלה ואת כהונת כל השרים בה, ובכללם שרת החינוך.
 17. כישורים מיוחדים (או יותר נכון ייחודיים- בבחינת תכונה או תרומה ייחודית ומובהקת, אשר מתגברת לכאורה על הפגמים הענקים של המינוי הפסול הזה),
- אם לא נעשתה עבודה המחויבת בכל קבלה של החלטה מנהלית (שיקולים, משקלים, שקלול) או ככל שיש פירוט נוסף מעבר ל"מכונת ההחלטה" אני מבקש פירוט עבור כל המועמדים שאינם מר לפיד, את פירוט הסיבות או הטעמים הספציפיים שהביאו לדחיית או פסילת המועמדות ש לכל מועמד באופן פרטני – (על פי עת"מ 001107/05 התנועה לחופש המידע נ' ועדת רביבי) ככל שקיימת מגבלת הגנת פרטיות – ניתן שלא להזכיר שמות.
- כנ"ל לגבי מה היו הנימוקים, הסיבות, או הטעמים הספציפיים להמלצה על מר לפיד וכל אחד אחר שהועדה המליצה עליו לאותו תפקיד (ככל שהמליצה),
- תצביע בפני בית המשפט אם הוצג לה טרם קבלת ההחלטה המאמר "כצלם בהיכל" על דברי השטנה שבו או כל חומר דומה, ועל התייחסותו "לתופעה הביזארית של רבני הגטאות"
- תצביע בפני בית המשפט אם היו בפניה הקריקטורות המצורפות כנספח לעתירה זו, או דומות ואשר שימשו את שינוי בראשות לפיד
- תצביע בפני בית המשפט אם צפתה בסרט התעמולה של שינוי מהבחירות לכנסת ה 17, או שמעה עליו, הסרט שנפסל על ידי ועדת הבחירות המרכזית, ואשר צולם בדיוק על פי התסריט של "כצלם בהיכל" פרי עטו של לפיד, סרט תעמולה שהוקרן לאחר עידן לפיד בשינוי, אך ב"השראתו" המלאה, ואשר נשיא בית המשפט העליון השווה אותו לאחרונה בהחלטת בג"ץ לסרטי התעמולה הנאצים.
- תודיע לבית המשפט מה הייתה המלצתה אילו כל החומר הזה היה מוצג לה, בנוגע למינוי של לפיד לסקטור הציבורי בכלל, ולתפקיד ביד-שם בכלל
- תודיע לבית המשפט, מי לדעתה היה אמור לגלות לה את כל אלה, מי שיזם את ההעסקה (ראש הממשלה) מי שאחראי על החוק (שרת החינוך) היועצים המשפטיים, או אולי המועמד (מר לפיד) או שמא אלה ה"תחקירנים" של הועדה.

כל התייחסות של המשיבות, הועדה והגברת עו"ד טנה שפניץ, אשר לא תכסה את כל אלה, ולא תפרט עוד ועוד ותרחיב במוקד העתירה, מול מטרת קיומה של הועדה, תיחשב בעיני, ואני מאד מקווה שגם בעיני בית המשפט כלא רצינית.

ונדגיש שוב את מוקד העתירה על מנת למקד את הגברת שפניץ: **משמעותה של העתירה היא רק בהתנגשות שבין שני הקטרים כבדי המשקל, טומי לפיד, אנטישמיות, גזעניות, בכתב, באומר, בצליל וגם בוידאו, במובנים הכי מכוערים שלהם, מול יד-שם, שואה, אנטישמיות, גזעניות, במובנים הסופר מכוערים שלהם אשר בשלבים הראשונים, לא היו שונים משיטת לפיד/שינוי, רק קצת פחות אלקטרוניים ופחות צבעוניים.** – ומי שביצע את ההשוואה הזו באומץ ציבורי רב

(ולצערי באיחור של למעלה מ 3 שנים מיותרות ומזיקות) הוא לא אחר מאשר נשיא ההיכל החשוב הזה, הפרופסור אהרון ברק, בבג"ץ 2194/06 תנועת שינוי נגד יו"ר ועדת הבחירות לכנסת ה 17.

ומאחר שברור כי אין בהמלצת הוועדה משום תחליף לשיקול הדעת של השר, אבקש לקבל אותו פירוט, מהשר הממנה, על פי נקודת ראותו את פני הדברים, טרם הגשת המועמד לוועדה וטרם הבאת העניין לאישור הממשלה. (ראה לעניין זה בג"צ 932/99 התנועה לאיכות השלטון נ' הוועדה לבדיקת מינויים, בג"צ ניסן), על הממשלה ובהם חובת התייחסות לנושאים נוספים, והם תזמון המינוי – בצל התותחים, חשאיותו בהיבט הציבור רחב, האפשרות של הארכת מינויו של היו"ר הקודם, או מילוי התפקיד, זמנית, ע"י שרת החינוך, ועוד ככל שעולה מן העתירה

7.3. פגיעה ברגשות הציבור ופגיעה אנושה באמון הציבור

מינוי כל כך פסול וכל כך לא מתאים הוא נעיצת סכין בבטן הציבור, הוא נותן לכאורה לגיטימציה לכל האמירות הגזעניות והאנטישמיות האלה, הוא כותב באותיות של אש את כל האמירות האלה על קברי הקורבנות ומצבותיהם. כל עוד היו אלה דבריהם של לפיד וחבריו ההזויים, ניתן היה עוד להתייחס אליהם כאל קבוצת אנשים (מאד גדולה ולכאורה מכובדת, לצערי) שירדה מהפסים או שמעולם לא עלתה עליהם, אך המינוי הזה נותן לגיטימציה ממלכתית, ולגיטימציה של יד-שם, הקורבנות ושרידיהם בארץ ובעולם לכל האמירות האלה, כאילו רשויות המינהל ירדו מהפסים, כאילו הקורבנות עצמם, קרוביהם, ומוקיריהם מזוהים עם דברי ההבל האלה, וקווי המחשבה המאד מאד מסוכנים האלה.

ושלא תחשבו לרגע שרק אני צועק, אולי אני צועק חזק מכולם, כי הבחנתי ביריקה הזו עוד משחר נעוריה, כשרבים חשבו שזה גשם, כי אני נפגע גם אישית, אישית לוחצת, כי אני דור שני לניצולי שואה, ואשתי גם, כי תופעת לפיד הוציאה אותי משלוותי משחר פריצתה לתודעה, ומאז אני נלחם בה מלחמת חרמה, והעיקר כי אינני מחובר לעולם הפוליטיקה, ואינני חושש מהם, הם לא חייבים לי כלום, ואני ודאי לא חייב להם דבר, ובהיבט החובות ההדדיות האלה אינני רואה של סיכוי לשינוי במאה מאתיים השנים הקרובות.

- בנספח 8 מפורטת הודעתו לעיתונות של ח"כ פרוש, האומר בעצם אותם דברים שאני אמרם, (לקוח מהאינטרנט)
- בנספח 9 מפורט מאמרו של עו"ד יראון פסטינגר, חבר פעיל מאד בוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין, חד משמעי. (לקוח מהאינטרנט)
- בנספח 10 – חומר דומה מעיתון הארץ – אינני יודע מי הכותב (שם יש גם פרטים על ועדת שפניץ) (לקוח מהאינטרנט)

ו ד"ר יוסי דהאן, יו"ר מרכז אדווה לחקר החברה בישראל (לקוח מהאינטרנט)

"אני סבור שהחלטת ראש הממשלה, חברו הותיק והנאמן של טומי שדאג לו לסידור עבודה בסקטור הציבורי כפי שציין רן הכהן, ושאר חבריה למנות אדם בעל עמדות גזעניות מובהקות כלפי כמעט כל קבוצה אפשרית בחברה הישראלית לתפקיד הזה מהווה זילות זכר ולקחי השואה."

עקיבע צינמן – בהצופה (לקוח מהאינטרנט)

מינויו של יוסף לפיד ליו"ר מועצת "יד-שם" איננו ראוי כלל וכלל. ראש הממשלה אהוד אולמרט ביצע "מחטף" ודאג ל"סידור עבודה" לידידו והחזירו לחיים הציבוריים, לאחר שלפיד וחבריו נחלו מפלה מוחצת ונמחקו מהחיים הפוליטיים.

אצה הדרך לראש הממשלה ובאווירת מצב החירום מיהר להביא לאישור הממשלה את מינויו של

לפיד, ופלא ששרי ש"ס לא התנגדו לכך. נכון שלפיד הוא ניצול שואה אבל דעותיו כלפי הציבור הדתי והחרדי אינם מאפשרים להעמידו בראשות מועצת "יד-ושם". אפילו בג"ץ קבע כי תעמולת הבחירות של "שינוי" גובלת באנטישמיות.

עד עתה עמדו בראשות "יד-ושם" אנשים המקובלים על הציבור כגון גדעון האוזנר ויוסף בורג ז"ל ויבל"א פרופ' שבח וייס שמילא בהצלחה את תפקידו ולא ברור מדוע הוחלף. "יד-ושם" הוא מוסד של כלל ישראל ואין להעמיד בראשו אדם שדעותיו אינן מקובלות על רוב הציבור.

7.4. עקרון המידתיות (מורחב):

- מינהל חייב לפעול באורח מידתי, ואם פעל באופן לא מידתי קיצונית – פעולתו בטלה.
- כמו כן חייב המינהל לבחור באלטרנטיבות הטובות יותר מבין אלה הקיימות, ודאי שאסור לו לבחור באלה הגרועות מאד מאד כאשר יש אלטרנטיבות מובהקות טובות יותר.

כל המחליטים ידעו בבירור את דעותיו, דבריו ומעשיו של לפיד בקשר לקהילה החרדית (ומיעוטים אחרים), ברור שהאיש הזה לא מקבל חלק משמעותי מהציבור ולא מקובל על ידי חלק משמעותי בציבור, ולא מקבל/מקובל זו לשון המעטה שבהמעטה – לא יכולה להיות כזו אי התאמה בולטת, צועקת לשמיים וקיצונית בין מועמד לבין תפקיד אותו הוא עומד למלא.

מה עוד שסעיף 1 א' לתקנות אומר "לא היה מינוי כאמור יהיה שר החינוך והתרבות יושב ראש המועצה", ואף אם אצה לממשלה הדרך מסיבות טובות כלשהן, הרי שלא היה כל חיפזון, אין איש במדינה שיאמר שהפרופסור יולי תמיר אינה ראויה להיות ממלא מקום מתאים ביותר לתפקיד הנ"ל, היא מהווה גשר אמיתי בין פלגי העם, היא משכילה, איננה מתלהמת, לא מופיעה כארטיסטית בטלוויזיה, לא הנהיגה מפלגה גזענית אשר לטעמי אף עסקה בהסתה לגזענות בניגוד לחוק, היא אמנם קשורה למפלגה "שמאלית" ואני ודאי חלוק על דעותיה הפוליטיות, אך כולנו קשורים לרעיון כלשהו, וכל עוד הוא איננו סותר את יסודות יד-ושם, ואת החוק ואת עקרונות המינהל הרי שאין כל בעיה, למעט אולי הפנאי שיש לשרה להקדיש לנושא, אך הרי מדובר בפתרון זמני, ועד מציאת מועמד קבוע.

7.5. מנוי פוליטי:

אנו נוטים להגדיר את המינויים הפוליטיים כשחיתות אסונית. מרכז הליכוד, לכאורה ואולי בפועל, נחשב כמעייין נובע של מינויים פוליטיים, מצויר על ידי עיתונאי צמרת (בעיקר דנקנר ומרגלית, חברים של טומי ואהוד) כמוקד השחיתות והרשע, שרים בכירים מסובכים מעל לראש עם מינויים פוליטיים החשודים כלא תקינים.

(בג"צ 313/67 אקסלרוד נגד שר הפנים, בג"צ 4556/90 דקל נגד שר האוצר, בג"צ 7175/95 נאוה ארד נגד יו"ר הכנסת, בג"צ 154/98 הסתדרות העובדים נגד מדינת ישראל, מאמרו של הפרופסור יצחק זמיר "מינויים פוליטיים", משפטים נ' תש"ן עמוד 26)

וראש הממשלה ממנה בלי להניד עפעף את חברו הטוב, זה שהביא לו 15 מנדטים טבין ותקילין, והעלה אותו בפועל לשלטון, לתפקיד יו"ר מועצת יד-ושם, שאינו מתאים לו בשום פנים באופן, תחת מסתור התוחזים, ותוך פגיעה אדירה ברגשות הציבור, באמון הציבור בשיקול הדעת של השלטון.

אם יש פרוטקציה, לא צריך כבר חברים – אבל הפרוטקציה הזו חצתה את כל הגבולות.

מותר למנות לתפקיד הזה איש פוליטי, וחברות עם ראש הממשלה לכשעצמה בלבד לא תפסול על הסף, ויש בחוק קריטריונים מיוחדים לכך, אך מכאן ועד המינוי הזה המרחק ענק ובלתי ניתן כלל לגישור, אסור למנות לתפקיד אדם אשר שני כישורים לו בלבד - האחד והעיקרי היותו חבר וראש הממשלה חייב לו את בחירתו לתפקיד ראש הממשלה, והשני שהוא ניצול שואה (משום מה יו"ר הנהלת יד-ושם, מר אבנר שלום, התייחס בהודעתו רק ליתרון השני). ומנגד עומדים הררי טיעונים, אשר נפלו מפני השיקול החברי / פוליטי – בניגוד לחוק ותוך גרימת נזק עצום, לשווא.

7.6. בלאט, ובצל התותחים:

בכל הקשור לציבור המינורי הזה נעשה בלאט (לפיד טוען לעיתון שבכנסת ידעו, אז מה אם ידעו, הם עמוסי אינטרסים פסולים החברה האלה, ודאי בנושאי מינויים. אפילו ש"ס לא הצבעה "נגד" בממשלה, היא רק נמנעה, כי מי יהין לגעת בחבריו של ראש הממשלה, בייחוד ראש הממשלה הזה, כי הרי אם לא יתנו לו למנות את החברים שלו, הוא לא ייתן להם למנות את החברים שלהם, לא אמרנו שצריך איזון??)

והאישור בממשלה - בצל התותחים.

השיטה הזו יותר מאשר מחשידה בניסיון לא ראוי באופן קיצוני, של ראש הממשלה, להעלים את הנושא מהציבור (והוא הצליח בכך מעל ומעבר למשוער), הפרת אמונים לכאורית כזו, יזומה ומכוונת לכאורה, ולהעביר אותו בצלה של האש ובצל הנפגעים מהאש.

מהתזמון ומהאלטרנטיבה שעמדה בפני ראש הממשלה, נראה על פניו כקרוב לודאי שהמינורי נעשה בימים האלה ובזמן הזה, **במכוון**, מתוך ידיעת שליליותו הקיצונית, ועל מנת להסתירו ככל האפשר מהציבור, שמא הציבור יכה את הממשלה על המינוי ויפעל לביטולו.

לא זכור לי מעודי מינורי לתפקיד כה מרכזי בזיכרונה של השואה אשר לא עלה כלל בפני הציבור טרם בוצע. היה כאן כאלו ניסיון מכוון לקבוע עובדות בשטח, בהסתר – ובגניבה, והקונץ הזה אפילו הלך להם, ואני מאד מקווה שגם ילך עליהם.

ואם בכנסת ידעו אז גם עיתונאים ידעו, וגם הם אינטרסנטים קטנים (חלקם, לדעתי רובם לא כולם), ויש גם עורכי עיתונים שודאי ידעו על כך מחברותם עם הממנה והממונה, ואני הייתי מצפה שהדבר יקבל כותרות ענק – והתוצאה, למיטב ידיעתי - דממה ושממה.

הצמדת החלטה כזו לימי מלחמה, מורידה מראש גם את הסיכוי לדיון ושיקול דעת רציני בממשלה.

כאשר ממשלה נדרשת להחליט על פעולות מלחמתיות, על מצבים מיוחדים בעורף (החלטה 273 מאותו יום), וכאשר כל שר לחוץ לחזור למשרד על מנת לטפל בבעיות הבערות תרתי משמע של משרדו בצפון, ודאי שמינורי כזה לא מקבל את תשומת הלב הראויה, היבטיו לא נשקלים, החבכה מרימים ידיים, ואצים רצים לנושא הבא, מה עוד שהמלחמה מהווה תירוץ טוב להשתקת המצפון.

7.7. שיקול הדעת:

מינהל חייב לקבל החלטות שקולות, או בלשון יותר מדויקת, אסור לו לקבל החלטות בלתי שקולות בעליל.

ומהי הפרקטיקה? (ואיני ממציא כאן דבר וחצי דבר, הנושא נדון בגדול פעמים רבות בבית המשפט העליון, אני רק מפתח אותו במידה מאד מאד מצומצמת).

על המחליט לפרוס בפניו את מגוון האלטרנטיבות, להעריך את "תרומת" העלות והתועלת של כל אחד ממרכיבי האלטרנטיבות, לתת משקל לכל אחד מהתרומות, ואז עליו לשקלל את התוצאה ולפעול על פי תוחלת הרווח (או תוחלת ההפסד).

כמובן שלעיתים יקבל שתי אלטרנטיבות הקרובות זו לזו, אם יוכל, ילך עם שתיהן, ואם לאו, יצטרך להמשיך ולהעמיק, לעתים ימצא כי מסקנתו האינטואיטיבית, שונה מזו היוצאת מ"מכונת" השיקולים ואז שוב יעמיק, ייתכן שמחליט אחד ייתן משקל גדול יותר למרכיב א' והשני ייתן משקל רב יותר למרכיב ב' – וזהו בעצם חופש הפעולה של המחליט, חופש רב אך לא בלתי מוגבל.

- הוא חייב לפרוס אלטרנטיבות
- הוא חייב לפרוס את השיקולים השונים
- הוא חייב לתת משקלים ולשקלל

- ככל שקיימת אלטרנטיבה מכריעה, הוא חייב לבחור בה, ודאי שאסור לו לבחור באלטרנטיבה הגרועה ביותר אשר רוחקה מכל היתר הוא 1000 מילין.
- אם בחר אלטרנטיבה מאד גרועה, כאשר הייתה לו אלטרנטיבה טובה עשרות מונים – החלטתו פסולה.
- האלטרנטיבה שלא להחליט, או שלא להחליט כעת, קיימת בד"כ, וודאי שגם אלטרנטיבה זו חייבת להיכנס למערך השיקולים.
- אם לא שקל שיקולים מרכזיים (ואפילו לא ניתן לתקוף את תוצאת ההחלטה) – החלטתו פסולה
- ואם נתן משקל קיצוני לא נכון לשיקול מרכזי (ואפילו לא ניתן לתקוף את תוצאת ההחלטה) - החלטתו פסולה

באתר משרד ראש הממשלה מתוארים הפרטים הבאים על ההחלטה:

אישור מינוי יושב-ראש מועצת "יד-שם" החלטה מס. 276 של הממשלה מיום 16.07.2006.

הממשלה ה-31 אהוד אולמרט

נושא ההחלטה:

אישור מינוי יושב-ראש מועצת "יד-שם"

מחליטים:

בהתאם לסעיף 7 לחוק זכרון השואה והגבורה - יד-שם, התשי"ג 1953-, וסעיף 1(א) בתקנון "יד ושם", התשכ"ט 1968-, לאשר את מינויו של מר יוסף (טומי) לפיד ליושב-ראש מועצת "יד-שם".

לא מפורטים באתר השיקולים (לדעתי פרוטוקולים של ישיבות הממשלה – חסויים) לא קיבלתי כל מענה לפנייתי לראש הממשלה השרים וחברי הכנסת, כך שאת שיקולי ההחלטה אני יכול רק לנחש על פי תוצאתה, תוצאה שאין ולא יכולה להיות גרועה ממנה.

אינני מכיר אדם בוגר אחד במדינת ישראל, אשר גמר 10 שנות לימוד לפחות, ושהוא דובר אנגלית מלימוד של כמה שנים בבית הספר, שאיננו חולה ושאנינו ברמה שאיננו מסוגל לתפקד, ואיננו פושע – ואשר מתאים פחות **מטומי לפיד** לתפקיד הזה – ממשלת ישראל הצליחה לעשות כאן את מעשה הכי פחות אפשרי תוך שהיא מתעלמת מהשיקול העיקרי שבעיקרים והוא פגיעה אנושה בזכר הקורבנות, ובקורביהם החיים ובכללם אני אישית מאד מאד לוחצת, ותוך שהיא מתעלמת לחלוטין מרשימת השיקולים המאד מאד מכריעים אשר פירטתי בעתירתי, ותוך שקיימת אלטרנטיבה טובה עשרות מונים, לפחות אחת.

7.8. מועד העתירה יחסית למעשה המנהלי

העתירה איננה מוקדמת ואיננה לוקה בשיהוי, מועד העתירה המוקדם ביותר הוא יום הפרסום של המינוי, היינו ה 16-17/7/2006, (לפני זה גם לא היה לי ידוע עליו) עוד לא חלף חודש. אין כל צורך להרחיב מעבר לכך.

7.9. הפרה מאד קשה וקיצונית של האיזונים בין רצון הלגיטימי של הבוחר, ובין הצרכים המאד לא לגיטימיים של הנבחר, פגיעה בתשתית הדמוקרטיה.

כאשר נבחר שר המשפטים לפיד לתפקידו היו כבר ידועות מרבית דעותיו, היה גם ברור קו מחשבתו. אני סברתי שיש פלילים בהתנהגותו, מערכת אכיפת החוק לא סברה כמוני, ואז ערערת על מינויו לשר כל עוד לא הסתיים הברור, ערעורי (כאן בבג"צ) – נדחה.

ומה הטענה עיקרית נגדי במקרה ההוא: אם אין פלילים, אז מה לך כי תיילל, זהו רצון הבוחר.

הבוחר (לפיד) לא הסתיר את דעותיו, בחרו בו כ 18% מהבוחרים, ומתפקידו לייצג אותם.

אז הוא היה שר, אפילו שר המשפטים.

עתה, לאחר הבחירות לכנסת ה-17, בהן המנדטים של שינוי נפוצו לכל עבר, וליתר דיוק הם נפוצו לעבר אחד, קדימה (גם בהיבט של השנאה הם נפוצו קדימה, תרתי משמע, ואני מאד מקווה שבהיבט השנאה, לא יחזרו אחורה) ברור שהציבור של לפיד אמר את דברו.

מה אמר בעצם הציבור ללפיד בבחירות האחרונות (לכנסת ה-17): "הבנו אותך. היו כמה שצעקו בפרומו אבל הם דיברו עברית, ולא הבנו אותם, ואז הדלתות ננעלו לכמה שנים, ואנחנו נאלצנו לשבת כל הסרט, אבל ממש ממש לא רוצים הצגה שנייה" ואז בא שלטון אחר, שלטון של חברים ופרוטקציות, ושם את האיש שהציבור ישראלי דחה בשתי ידיו, במוקד המחלוקת בין הציבור הנפגע לאיש שפגע בהם כל כך, אנטישמיות, גזענות, שואה, יד-ושם, חרדים, סחטנים, טפילים ממש ממש סלט בין התורה החולנית שביאה להירצחם של ששת המיליונים לבין אדם החוזר וחוזר על כמה מעקרונות הבסיס שלה, מלבה יצרים, מסית, מדיח, ומשניא עצמו על הציבור.

8. סיכום:

יש כאן טונה של משקל נגד ושנים וחצי גרם בעד, כל אחד מהטיעונים, ודאי שכולם במצטבר חייבים לפסול את ההחלטה האומללה הזו – שיקול הדעת השתבש בכל המערכות, ניתן עדיין לתקן את מרבית הנזק – בית המשפט מוסמך וחייב לתקן - ולא לתר.

ממשלת ישראל וראש הממשלה עשו טעות שלא תסולה הם מינו את חברו האישי והפוליטי של ראש הממשלה לתפקיד מאד מאד רגיש, תפקיד המחייב מהמועמד תכונות של מלאך המתייחס לכל אדם כאדם, אפילו הוא לא בן אדם.

התפקיד הזה מצריך אישיות מיוחדת, שאיננה שנויה במחלוקת, איש של פשרות ולא איש של קצוות חדים.

מה שעשו ממשלה והועדה והוא מעשה הנוגד באופן קיצוני את החוק, את "דרישות" התפקיד ואת נוהלי המינוי, ומכך נפגע זכרם של הקורבנות, נפגעים קרוביהם החיים, נפגע המוסד ונפגע עד מאד אמון הציבור בראש הממשלה ובשלטון כולו. ולא רק שהמנוי איננו סביר באופן קיצוני ואינו מידתי באופן קיצוני ופוגע באופן קיצוני ברגשות של חלקים נרחבים בציבור, הוא נעשה כמעט בחשאי תוך ניצול ציני של המצב הביטחוני, ולכן הוא פוגע עוד ועוד קשות באמון שרוכש חלק מהציבור לממשל ולממשלה, מתפרש כמינוי פולטי הפסול בתכלית הפסלות.

כל זאת, ללא צורך ממשי אמיתי כי יש לממשלה אלטרנטיבות רבות, וודאי לא הייתה חובה להעלות את הנושא בימים אלה, כאשר התותחים רועמים, למעט אם אינטרסים אישיים גוברים על אינטרסים של המדינה וציבור הרחב.

בית המשפט מתבקש בזאת להורות למדינה לבטל את המינוי לאלתר. **בשלב ראשון יכול להחליט בית המשפט, בצו ביניים מיידי, על דחיית תוקפו המינורי ועל ביטול כניסתו לתוקף, עד החלטה בעניין הצו על תנאי, ומילוי התפקיד על ידי שרת החינוך עד אותו שלב (על פי סעיף 1 לתקנון). על פי סעיף 4 לתקנון, המועצה מתכנסת לפחות אחת לשנה, אינני מניח שהיא מתכנסת בתדירות גבוהה הרבה יותר, ושרת החינוך שהיא גברת מאד מוכשרת ומקובלת (אשר אינני מבין איך הסכימה למינוי הזה, ככל שהסכימה) תשא ודאי בגאון את המשא הנוסף הזה.**

כמו כן מבקש אני מבית המשפט שיבחן דרכים שלא לחייבני באגרה. וזאת לא מטעמים של מחסור באמצעים. אמנם אין לי עודף אמצעים אך יש באפשרותי לממן את העתירה מבלי לחסוך מזון או קורת גג ממני או מבני משפחתי. ובכל זאת ראוי שבהוצאות העתירה הזו ישא כל עם ישראל, ולא אשא בהוצאותיה לבד.

כמו כן אני מבקש מבית המשפט לחייב את המשיבים במימון כל הוצאותי, ככל שקיימות כבר וככל שתהיינה.

ישאל השואל, וכי איך נפנה זמננו בעתות לחץ אלה לנושא כזה, ואשיב כהנה:

- את השאלה הזו יש להפנות לראש הממשלה, אשר הביא את המינוי לממשלה בעתות מצוקה אלה, לדעתי בכוונת מכוון.
- אין לנו כל כוונה להיכנע לטרור ולהקריב נושאים כל כך עקרוניים וחשובים לעמנו על מזבח גחמותיו של המרצח הנתעב חסאן נסראללה.

9. ובקשה אחרונה מבית המשפט

אנו נמצאים בתקופה מרתקת, החלפת דור בבית המשפט העליון, סיום עידן הנשיא ברק.

לא אנסה לשפוט את העידן הזה בעתירה זו, כי לא תקצר היריעה, ועל מנת שלא לחטוא למטרות בקשתו זו.

אומר רק שיש לכאן ויש לכאן, אומר גם שהעידן ודאי לא תם, כי נקבעו במהלכו מסמרות, חלקן מסמרות 10 (תרתי משמע), אשר השפעתן ארוכות שנים, גם מסמרות מפלדת אל-חלד אך גם מסמרות שהחלידו או שיחלידו. יש אפילו מסמרות שהקדימו זמנן, נכנסו חלודות, אך חלודתן התפוגגה או תתפוגג עם הזמן.

בימים אלה נתונה גם משרת נשיא בית המשפט העליון הבא, בידי הועדה למינוי שופטים, אשר לממשלה ולעומד בראשה יש בה כוח והשפעה רבים.

אך מה לעשות, גם בעתות כאלה לא ניתן לעצור את בית המשפט.

מה שכן ניתן לעשות הוא להעלות את סף הרגישות של בית המשפט לחששות כאלה, בייחוד במקרים שבהם העתירה נכנסת "ראש בראש" בממשלה ובראש הממשלה, ואפילו אם השופט או השופטת הם מלאכים, הרי שיש כאן ציבור רחב, אשר רוצה לראות את המשפט העליון ככזה שהוא מעל ומעבר לכל שמץ שמצו של ספק, והיו לו לציבור מספר סיבות טובות להתאכזב בשנים האחרונות, ואין צורך להוסיף להן עוד.

בבבג"צ 6204/06 ד"ר יוסי ביילין נגד ראש הממשלה והממשלה והבג"צים הנוספים שצורפו אליו, לא הייתה לדעתי רגישות לנושא הזה, וחבל, חבל מאד.

כן, עוד הידרדרות ברמת האמון שלי בבית המשפט, אך לא לרמה שאני נמנע מלעתור.

אנא תשומת לב המוגברת של כבודכם לנושא זה. אם עתירתי תידחה, אני רוצה להיות שלם בלב ובנפש עם דחייה זו, ואינני רוצה להתלות בתירוצים שכבודכם יכול וצריך למנוע ממני להתלות, **ומראש**.

10. נספחים:

- **נספח 1** - המאמר כצלם בהיכל מאת **טומי לפיד**
- **נספח 2** – קטע מתקנון **יד-שם** העוסק במועצה.
- **נספח 3** – הקריקטורות האנטישמיות שפרסמה שינוי בכל הארץ באמצעות מכונה אינטרנטית להפצתם (ערב החירות לכנסת ה 16, אשר הופסקו עקב חשיפת העניין ביוזמת העותר וע"י העיתונאית ענבל אביב, באמצעות אתר האינטרנט של יואב יצחק – שאר העיתונים לא התייחסו כלל לחומר)
- **נספח 4** - דברי כבוד השוטפת בייניש יו"ר ועדת הבחירות המרכזית על סרט של שינוי – הסרט הוקרן לאחר שלפיד עזב את המפלגה אך הוא מבוסס כמעט במדויק על תורת "כצלם בהיכל" (והפשע העיקרי הוא בכתיבתה של תורה כזו, וכל השאר הם כבר תוצאה כמעט הכרחית).
- **נספח 5** – העדות על המשך הקרנת הסרט דרך מדיות אשר אינן מוגנות בחוק התעמולה, על אף הביקורת הקשה של יו"ר ועדת הבחירות המרכזית
- **נספח 6** – דברי כבוד הנשיא ברק על הסרט הזה (בעתירתה של שינוי לביטול איסור ההקרנה ע"י ועדת הבחירות המרכזית)
- **נספח 7** – פנייה אחרונה למשיבים על מנת שישקלו אפשרות של ייתור העתירה 4/8/2006
- **נספח 8** - הודעה לציבור מאת ח"כ פרוש בנדון
- **נספח 9** – מאמרו של עו"ד יראון פסטינגר בנושא האמור
- **נספח 10** – מאמר מעיתון הארץ – ללא שם
- **נספח 11** – המכתב המלווה להעתק טיוטת העתירה לועדת שפניץ 6/8/2006
- **נספח 12** – החרדים מתרבים כפטריות – ע"י הפטריוט טומי לפיד, ומנגד – מגילת העצמאות
- **נספח 13** –טומי לפיד על החרדים עלייתם לישראל והתרבותם, 7/2002, אל מול מגילת העצמאות 1948

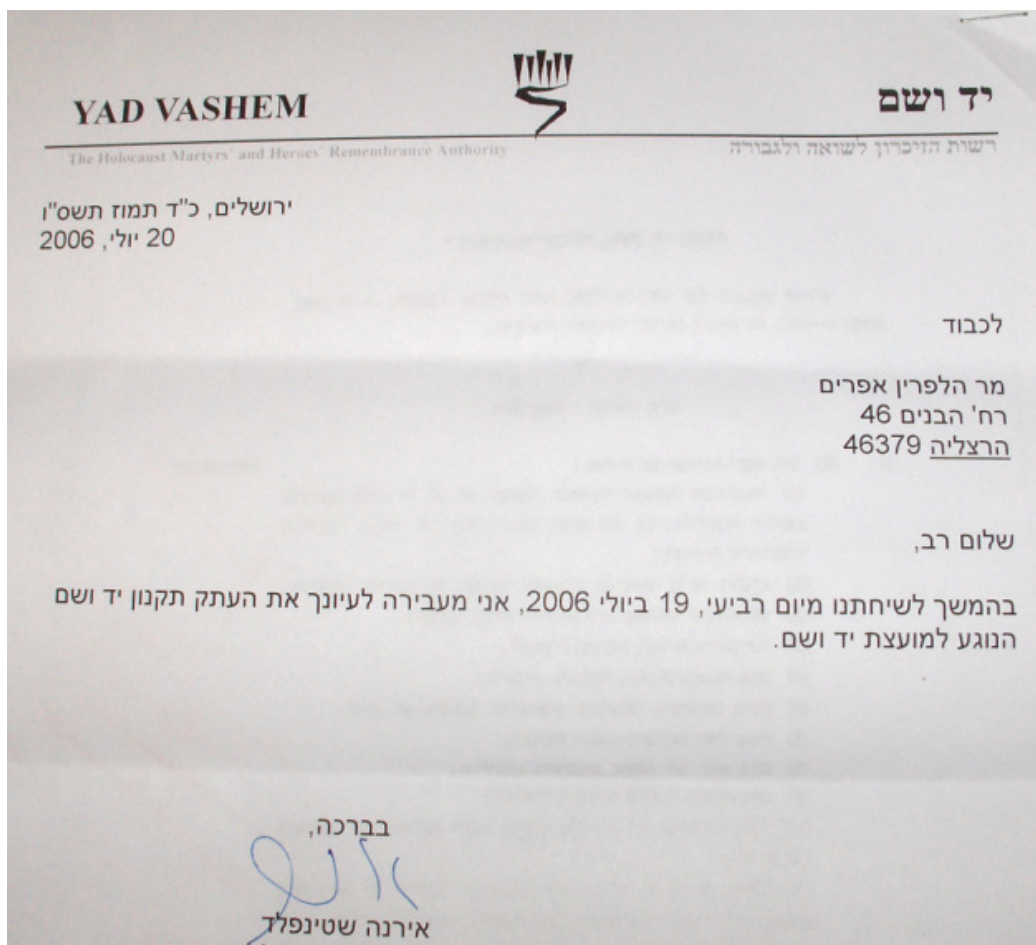
נספח 1 - המאמר כצלם בהיכל מאת טומי לפיד – בעיתון מעריב

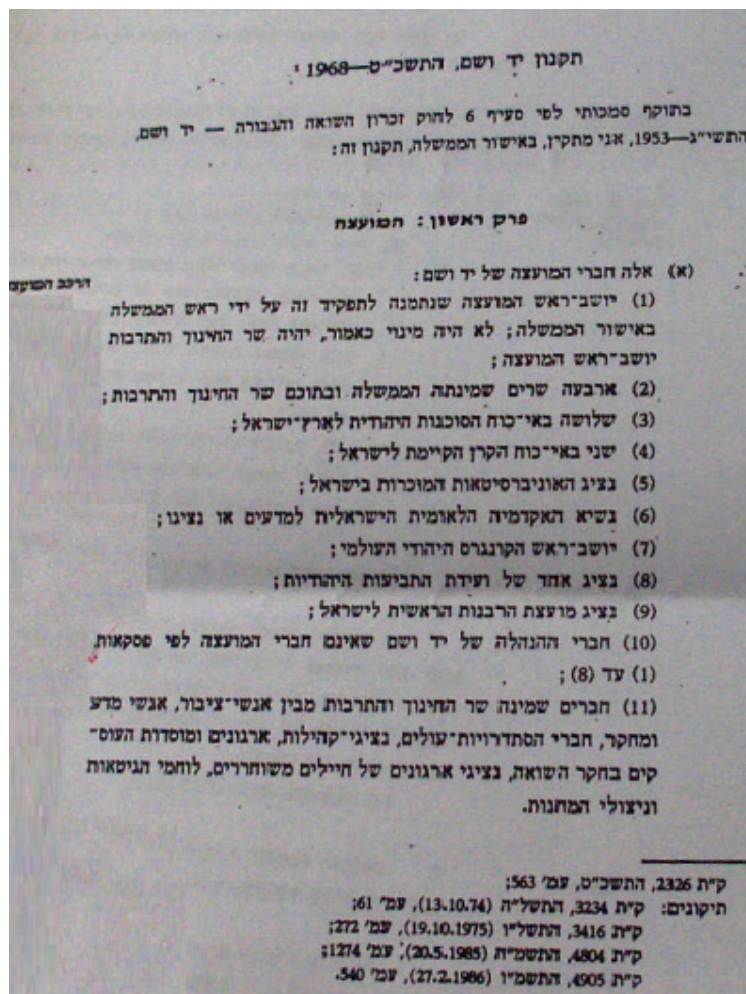
כצלם בהיכל, 31/05/02, ח"כ יוסף (טומי) לפיד ,

אריק שרון החמיץ השבוע הזדמנות היסטורית להחזיר את המדינה לידי הציבור שמקיים אותה: את הכלכלה, את הצבא, את המדע והטכנולוגיה, את האקדמיה והאמנויות, את הציונות. לאריק שרון ניתן צ'אנס להוכיח שהוא מדינאי גדול ולא פוליטיקאי קטן. אבל במקום להקים ממשלה חופשית, הוא העדיף להחזיר את שרי ש"ס לכסאותיהם. מדוע הוא עשה זאת? המדובר בשישה מנדטים של מצביעים מסורתיים, שנאמנותם נעה ונדה בין הליכוד לש"ס. בבחירות האחרונות, ב-99 הם בחרו ש"ס והגדילו את כוחה ל-17 מנדטים. בסקר של מינה צמח מהשבוע שעבר הם חוזרים לליכוד ומספר הכסאות של ש"ס יורד ל-11. אילו התמיד שרון בסילוקה של ש"ס, הם עלולים היו לחזור לחיקו של הרב **עובדיה יוסף**. בגלל חצי תריסר המנדטים הללו ויתר שרון על המומנטום שיצר עם סילוקה של ש"ס, על האהדה הציבורית ששטפה אותו, על האפשרות להקים קואליציה שתשנה את פני הפוליטיקה הישראלית. הוא יכול היה להקים ממשלה חופשית, ליברלית. קואליציה שתכלול את העבודה והליכוד, 'ישראל ביתנו', 'הבחירה הדמוקרטית', 'עם אחד', שאריות המרכז, שינוי וגם המפד"ל, שאיננה ליברלית, אבל היא לפחות ציונית. בפעם הראשונה יכלה להיות לנו ממשלה המשקפת נאמנה את רצון הרוב המכריע של האוכלוסייה.

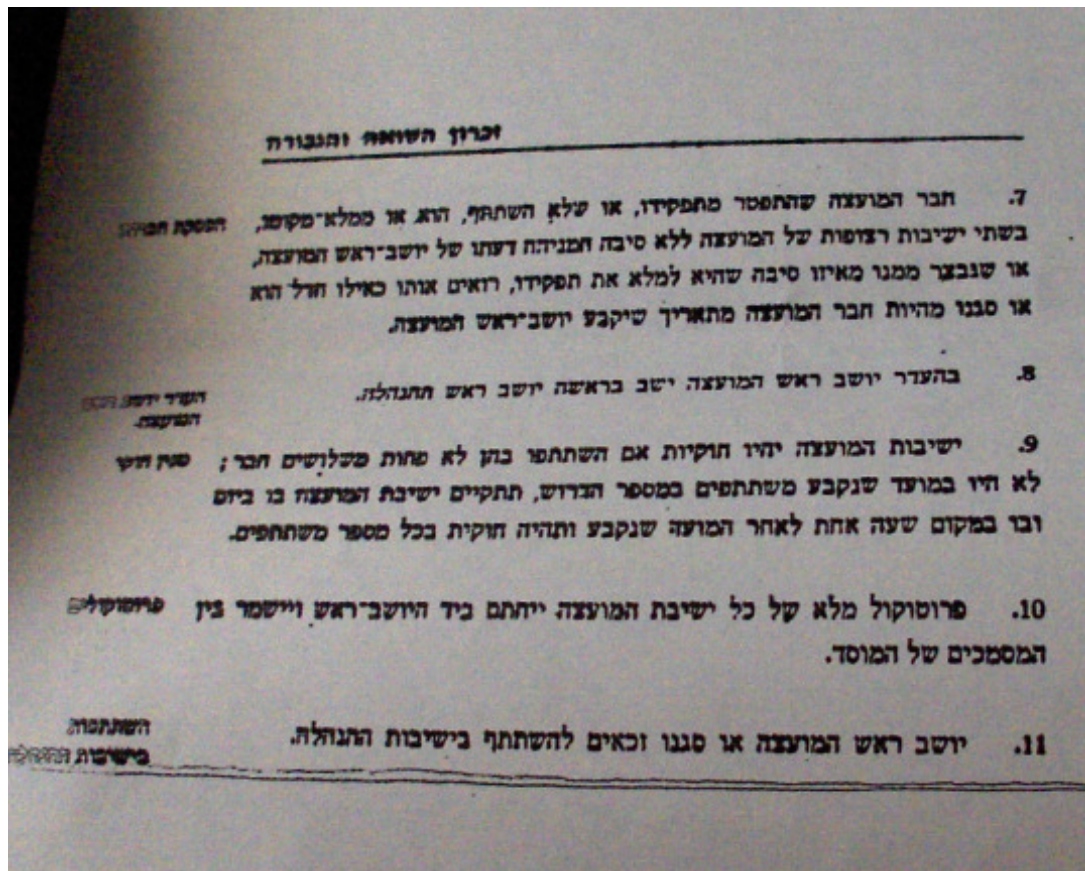
שרון יכול היה **לשים קץ לעיוות המגוחך, החולני, המפקיר את גורלנו בידי קבוצה של עסקנים חרדים, שאינם מכירים בציונות, שסולדים מהקידמה, שמתייחסים לדמוקרטיה כאל גזירה, שרואים בסחיטת כספי המדינה מצווה, ומקדשים את ההשתמטות מהשירות בצה"ל. איש מאיתנו לא היה מביין עוד, כיצד, המתכחשים לעולם שבו אנו חיים. היינו נפטרים משליטתם של 22 חברי-כנסת - בסך-הכל 22 מול 98! - על הממשלה, על הכנסת ועל חלק ניכר של משרדי הממשלה. המשותף בין ראשי הליכוד והעבודה הוא שהם ציונים, חילונים, ליברלים, בני התקופה. אבל הם שבויים בדפוס פוליטי ארכאי השולט בנו מאז ימי בן-גוריון: מנהיגי השמאל והימין מחזיקים איש בגרון רעהו, בעוד שהחרדים מחזיקים בהם במקום אחר. זה היה הזמן הנכון להשתחרר מלפיתה זו, המרוקנת את כיסינו. כבר היום מחצית הילדים בכיתות א' הם חרדים או מוסלמים. בעוד שנות דור יהיה מאוחר מדי. קומץ הולך וקטן של ציונים, חילונים וחובשי כיפות, יצטרכו לפרנס המוני חרדים, שהורגלו לחיי בטלה, שמעולם לא למדו מקצוע מועיל ושלא יוכלו לפרנס את עצמם ומשפחותיהם גם אם ירצו. הציבור החילוני המשכיל, היצרני והיצירתי, המהווה את חוט השידרה של המדינה, לא יהיה עוד מוכן לשאת בעול פרנסתם של מאות-אלפי נצלנים העולים מיליארדים. או שהוא יתמרד או שיעזוב את הארץ. החברה הישראלית תקרוס. תנוח דעתו של ערפאת. הפלשתינים לא צריכים להתאמץ כדי להרוס את מדינת ישראל. היהודים עושים זאת מבפנים, בחשק ובתיאבון. רצינו לסייע בידי אריק ופואד בהקמת ממשלה**

ללא חרדים. רובי ריבלין הזהיר את ראש הממשלה שצירופי לממשלה יהיה בעיני הרב **עובדיה יוסף** כהכנסת "צלם להיכל". איש לא יחשוד בי שאני כותב דברים אלה מתוך שאיפה לכסא בממשלה. אני מחזיק בשיא לאומי של סירובים להצטרף לממשלות ישראל, של ברק ושל שרון. אני לא כותב את הדברים הללו מתוך אמביציה אישית שנכזבה, אלא מתוך חשש מכרסם, שלנכדיי לא יהיה מה לחפש במדינה הזאת. אני כותב זאת בכעס, בכאב ובדאגה עמוקה. על הפלשתינים נתגבר. אבל הסכנה מבפנים עלולה להכריע אותנו. עדיף לי להיות צלם בהיכלו של הרב **עובדיה יוסף** מאשר סבם של גולים בטורונטו.

תקנון יד ושם, תשס"ו-2006	
<p>(ג) מספר חברי המועצה שאינם חברי התנהלה לא יעלה על מאה ולא יפחת מחמישים.</p>	מחיישים.
<p>2. חברי המועצה יתמנו לתקופה של ארבע שנים ואפשר לחדר ולסגורם, ולא שבמינוי הראשון של המועצה תחמנה מחצית החברים לתקופה של שנתיים.</p>	תקופת כהונת
<p>3. ראלת תפקידי המועצה:</p> <p>(1) לייצג לתנהלה בפעולות המוסד;</p> <p>(2) לאשר תחלסות התנהלה בענינים אלה:</p> <p>(א) הקמת מוסעלי-זכרון כיוסת המוסד ובהנהלתו;</p> <p>(ב) הענקת אורחות-זכרון יל מדינת ישראל, לבני העם היהודי העדשסדו ונסלו ביפי השואה והברי, לאות הראספס אל שם;</p> <p>(ג) הענקת אורחות כבוד ואורחות זכרון יל מדינת ישראל לאלה שחכורת בהם יד ושם כחסדי אנסות העולם, לאות הוקרה על פעלם.</p> <p>(ג) האמצעים לציון השתתפותם של חיילים ולוחמי-מוצרת יהודים ונצורי גיטאות במערכת הקרב נגד הצורר הנאצי העחריד;</p> <p>(3) דיון בדריחות של התנהלה.</p>	תפקידי המועצה (חיונונים, תחסימית, תחסימיר)
<p>4. (א) ידעב-ראש המועצה או ידעב-ראש התנהלה יכנסו אה המועצה לסחרת אות לישנת.</p> <p>(ב) תזמנות לחברי המועצה יישלחו בזואר רשום בצירוף סודי היום וכל חסר אחר שייראה ליושב-ראש המועצה או לידעב-ראש התנהלה ופרוסיקול יל היסיבה הקודמת; שלישי אחד לפחות מחברי המועצה יהיה רשאי להציע סעיפים נוספים לסדר היום יל המועצה, ובלבד שהדריכה נתקבלה במסרד יד ושם שבועיים לפחות לפני ישיבת המועצה.</p> <p>(ג) המועצה תתכנס כירושלים.</p>	כינוס המועצה
<p>5. תחלסות המועצה מתקבלות ברוב קולות הנוכחים ולכל חבר נוכח יתא קול אחד; היו חדעות שקולות, רשאי הודעב-ראש לחכריע בקולו.</p>	הצבעות
<p>6. ארגונים ומוסדות המיוצגים במועצה רשאים לפנות לבאי-יכוחם ממלאי-מקום מתושכי הארץ על מנת שישתתפו בישיבות המועצה כשנבצר מבאי-יכוחם להשתתף בתן.</p>	ממלאי מקום לבאי-יכוח

נספח 2 א' – תשובת יד-שם על פי המייל מהגברת ברקאי:

מר הלפרין שלום

כידוע לך, על פי החוק, יו"ר מועצת יד-שם מתמנה לתפקיד זה בידי ראש הממשלה ובאישור הממשלה (תקנון חוק יד-שם).

מועצת יד-שם היא גוף מייעץ להנהלת יד-שם והיא מתכנסת לפחות אחת לשנה בירושלים.

יד-שם הוא מוסד א-פוליטי הפונה לכל המגזרים בחברה הישראלית ומהווה גורם מאחד ומלכד לעם היהודי כולו.

אבנר שלו, יו"ר הנהלת יד-שם, בטוח שיו"ר המועצה החדש **טומי לפיד**, שהוא ניצול שואה, יהיה שותף לפעילות הענפה והמתמשכת של יד-שם לשימור זיכרון השואה והנחלתו, ויסייע לשמור על צביונו של יד-שם

כמקום עלייה לרגל להמונים, לכל חלקי האוכלוסיה מכל הזרמים, ולבני כל הדתות מהארץ ומהעולם.

בברכה,

רחל ברקאי - מנהלת
אגף הנצחה והסברה

נספח מספר 3 – הקריקטורות האנטישמיות שפרסמה שינוי בכל הארץ ערב הבחירות לכנסת ה-16 באמצעות מכונה אינטרנטית להפצתם (אשר הועלמו מאתר שינוי עקב חשיפת העניין ביוזמת העותר וע"י העיתונאית ענבל אביב, באמצעות אתר האינטרנט NFC של יואב יצחק – שאר העיתונים לא התייחסו כלל לחומר)

נספח 4 – החלטות יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-17 –

הערת העותר: הסרט עלה לאקרנים לאחר שלפיד פרש משינוי, אני מאמין שהוא היה קיים הרבה קודם לכן, בכל מקרה מדובר בגרסא קולנועית מאד מאד לא מוצלחת של תורת לפיד כפי שקבלה ביטוי לפחות ב "כצלם בהיכל", והסרט מזוהה מאה אחוז עם שינוי בדיוק כמו שלפיד מזוהה מאה אחוז עם שינוי – ובדיוק כמו שאסור שיד-שם יהיה מזוהה עם מי מהם

פסילת קטעים מתשדיר התעמולה של רשימת "שינוי" - 8/3/2006

יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית, השופטת דורית ביניש, החליטה היום (ד' - 9.3.2006), לפסול קטעים מתשדיר התעמולה של רשימת "שינוי".

הקטעים נפסלו בשל היותם פוגעים באופן קיצוני ובלתי מידתי בציבור החרדי ועקב כך גם מהווים פגיעה בלתי ראויה ברגשות הציבור בכלל.

השופטת ביניש נמנעה מלפסול את התשדיר בערב הראשון לשידורי התעמולה (אתמול-7.3.2006) ורשימת שינוי התבקשה לבצע תיקון לתשדיר. משלא בוצע התיקון - השופטת ביניש פסלה לשידור את הקטעים הפוגעים.

פסילות תשדירי התעמולה מהיום, חמישי - 9.3.2006

יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית, השופטת דורית ביניש, פסלה גם היום (ה' - 9.3.2006) מתשדיר התעמולה של רשימת שינוי את הקטעים הפוגעים באופן קיצוני ובלתי מידתי בציבור החרדי, ועקב כך גם מהווים פגיעה בלתי ראויה ברגשות הציבור בכלל.

כמו כן, טושטשו פניהם ושמותיהם של הילדים המופיעים בתשדיר התעמולה של רשימת "צדק לכל - רע"ש".

בקטעים שנפסלו היום על-ידי השופטת ביניש מופיעות דמויות של אנשים, חרדים על-פי לבושם, הנדבקים לרגלו של אדם חילוני ההולך ברחוב, ונגררים אחריו על הכביש בצורה מבישה. בסופו של הקטע מתפוגגים החרדים בצורה לא ברורה ונותרת מגבעת אחת על הרצפה המותירה מקום לדמיון להשלים כיצד מתפוגגים אותם אנשים.

נספח 5 – שינוי ממשיכה להקרין את הזוועה בבתי הקולנוע

הערת העותר: הסרט עלה לאקרנים לאחר שלפיד פרש משינוי, אני מאמין שהוא היה קיים הרבה קודם לכן, בכל מקרה מדובר בגרסא קולנועית מאד מאד לא מוצלחת של תורת לפיד כפי שקבלה ביטוי לפחות ב "כצלם בהיכל", והסרט מזוהה מאה אחוז עם שינוי בדיוק כמו שלפיד מזוהה מאה אחוז עם שינוי – ובדיוק כמו שאסור שיד-שם יהיה מזוהה עם מי מהם

יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית, השופטת דורית ביניש, מעבירה ביקורת חמורה על התנהלותה של רשימת שינוי 15/3/2006

מפלגת ש"ס פנתה ליושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית, שופטת בית המשפט העליון דורית ביניש, בבקשה להוציא צו מניעה נגד רשימת שינוי בגין הקרנת תשדיר תעמולת בחירות בבתי קולנוע שחלקים ממנו נפסלו לשידור בטלוויזיה.

מדובר בתשדיר תעמולה שהוכן על-ידי שינוי בו נראים אנשים הלבושים כחרדים, נצמדים לרגלו של אדם חילוני הצועד ברחוב ונגררים אחריו על הארץ. בסוף התשדיר דמויות החרדים מתפוגגות בעשן. חלקים מתשדיר זה נפסלו בשל פגיעתם הבוטה בציבור החרדי וברגשות הציבור בכלל.

מפלגת ש"ס טוענת כי התשדיר המלא מוקרן בבתי הקולנוע לאחר פסילתו לשידור בטלוויזיה ובכך מהווה למעשה עקיפה של החלטת הפסילה ויש למנעה.

בהחלטתה קובעת השופטת ביניש כי ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית אין סמכות לאשר או לפסול תשדירי תעמולה המוקרנים בבתי קולנוע שכן הקרנתם בבתי קולנוע אינה נעשית מכוח הוראות חוק התעמולה, כך גם ביחס לתעמולת בחירות הנעשית באמצעות האינטרנט.

"יחד עם זאת", כותבת השופטת ביניש בהחלטתה, "רואה אני צורך לציין כי התנהלותה של המשיבה הנה התנהלות תמוהה ביותר. התשדיר שהוכן על-ידי המשיבה הנו תשדיר פוגעני ביותר, אשר משתמש בדימויים שנראה כאילו נלקחו מתוך תעמולה אנטישמית. התשדיר פוגע ברגשות הציבור החרדי וברגשות הציבור בכלל. חלקים מתשדיר זה נפסלו על-ידי. המשיבה שלא השלימה עם הפסילה, עתרה לבג"צ ובית המשפט דחה את עתירתה.

"המשיבה אשר לכאורה מתיימרת לשאת את דגל השלטון, החוק וכיבוד בית המשפט מוצאת לעצמה דרכים לא דרכים לעקוף את החלטת יו"ר ועדת הבחירות המרכזית וחמור מכך, את החלטת בית המשפט העליון בעניין התשדיר שנפסל", דברי השופטת ביניש.

נספח 6 - דברי כבוד הנשיא ברק בג"ץ 2194/06
(בעתירתה של שינוי לביטול איסור ההקרנה ע"י ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-17)

הערת העותר: הסרט עלה לאקרנים לאחר שלפיד פרש משינוי, אני מאמין שהוא היה קיים הרבה קודם לכן, בכל מקרה מדובר בגרסא קולנועית מאד מאד לא מוצלחת של תורת לפיד כפי שקבלה ביטוי לפחות ב "כצלם בהיכל", והסרט מזוהה מאה אחוז עם שינוי בדיוק כמו שלפיד מזוהה מאה אחוז עם שינוי – ובדיוק כמו שאסור שיד-שם יהיה מזוהה עם מי מהם

"הביטוי שלפנינו – תשדיר במסגרת שידורי התעמולה בבחירות לכנסת – ראוי להגנה מיוחדת. זאת, משום שמדובר בביטוי פוליטי אשר נעשה במסגרתה של מערכת בחירות, תקופה בה נועדה חשיבות מיוחדת להחלפה חופשית של דעות ורעיונות. למרות זאת, שוכנענו כי המקרה שלפנינו נופל לגדרם של אותם חריגים שבהם עולה הפגיעה ברגשות לכדי ביזוי, השפלה, ופגיעה כה קשה בכבוד האדם, עד כי אין להגן עליו. מדובר באחד המקרים החריגים בהם הפרסום מזעזע את אמות הסיפים של הסובלנות ההדדית. הטעם לכך הוא, כי יש בו דמיון מעורר חלחלה לתעמולה אנטישמית, ההופך את היהודי החרדי ליצור חסר פנים, ל"לא אדם" הזוחל על הרצפה והנצמד כעלוקה לחילוני. סופו של חרדי זה שהוא מתאדה ונעלם בעשן. תיאור זה מבזה ומשפיל, והוא פוגע בכבוד האדם בכלל, ובכבודו של היהודי החרדי בפרט. הוא מפשיט ממנו את צלמו ואת כבודו כאדם. הוא מעלה בעיני המתבונן זכרונות קשים של מליוני אחינו שעלו באש במשרפות הנאציות. תיאור זה עובר את רמת הסיבולת הדרושה בחברה דמוקרטית. הזכות לבטא כל מסר – כן; אך לא באופן מבזה ומשפיל הנושא סממנים המזכירים ביטויים אנטישמיים מבית מדרשה של התעמולה הנאצית. בנסיבות אלה, נחה דעתנו כי יושבת ראש ועדת הבחירות המרכזית"

מתוך הסרט: החרד (וחרדים אחרים מאחוריו, לופת את רגלו של ה"ישראלי הגאה", נדבק אליו, נגרר גל ידו, על מנת לעשקו, רגע לפני שהוא שה"ישראלי הגאה" משתחרר מהלפיתה זו, המרוקנת את כיסו

והתסריט נכתב כמה שנים קודם לכן ע"י הגורו של התורה הזו, טומי לפיד ב"כצלם בהיכל":

לשים קץ לעיוות המגוחך, החולני, המפקיר את גורלנו בידי קבוצה של עסקנים חרדים, שאינם מכירים בציונות, שסולדים מהקידמה, שמתייחסים לדמוקרטיה כאל גזירה, שרואים בסחיטת כספי המדינה

קטע מתוך התשדיר של שינוי.

מצווה, ומקדשים את ההשתמשות מהשירות בצה"ל. איש מאיתנו לא היה מבין עוד, כיצד שיעבדנו את ביטחונה של ישראל, את כלכלתה ואת אורחות חייה לתופעה הביזארית של רבני הגטאות, המתכחשים לעולם שבו אנו חיים.....הזמן הנכון להשתחרר מלפיתה זו, המרוקנת את כיסינו. כבר היום מחצית הילדים בכיתות א' הם חרדים או מוסלמים. בעוד שנות דור יהיה מאוחר מדי. קומץ הולך וקטן של ציונים, חילונים וחובשי כיפות, יצטרכו לפרנס המוני חרדים, שהורגלו לחיי בטלה, שמעולם לא למדו מקצוע מועיל ושלא יוכלו לפרנס את עצמם ומשפחותיהם גם אם ירצו. הציבור החילוני המשכיל, היצרני והיצירתי, המהווה את חוט השדרה של המדינה, לא יהיה עוד מוכן לשאת בעול פרנסתם של מאות-אלפי נצלנים העולים מליארדים. או שהוא יתמרד או שיעזוב את הארץ. החברה הישראלית

התסריט והסרט – התורה בסגנון ההוא, והמימוש באותו סגנון בדיוק

הערת העותר: הסרט עלה לאקרנים לאחר שלפיד פרש משינוי, אני מאמין שהוא היה קיים הרבה קודם לכן, בכל מקרה מדובר בגרסא קולנועית מאד מאד לא מוצלחת של תורת לפיד כפי שקבלה ביטוי לפחות ב "כצלם בהיכל", והסרט מזוהה מאה אחוז עם שינוי בדיוק כמו שלפיד מזוהה מאה אחוז עם שינוי – ובדיוק כמו שאסור שיז-שם יהיה מזוהה עם מי מהם

כצלם בהיכל: כיצד

שיעבדנו את ביטחונה של ישראל, את כלכלתה ואת אורחות חייה לתופעה הביזארית של רבני הגטאות

כצלם בהיכל: הזמן הנכון

להשתחרר מלפיתה זו, המרוקנת את כיסיו. כבר היום מחצית הילדים בכיתות א' הם חרדים או מוסלמים.

כצלם בהיכל: לשים קץ לעיוות המגוחך, החולני, המפקיר את גורלנו בידי קבוצה של עסקנים חרדים,

כצלם בהיכל: לא יהיה עוד מוכן לשאת בעול פרנסתם של מאות-אלפי נצלנים העולים מליארדים

כצלם בהיכל: שאינם מכירים בציונות, שסולדים מהקידמה, שמתייחסים לדמוקרטיה כאל גזירה, שרואים בסחיטת כספי המדינה מצוה, ומקדשים את ההשתמטות מהשירות בצה"ל

נספח 7 – פנייה אחרונה למשיבים (למעט ועדת שפניץ) על מנת שישקלו אפשרות של ייתור העתירה
4/8/2006

נכבדי,

מכתב זה כולל טיוטת שנייה של עתירה לבג"ץ לצורך ביטול המינוי של מר **לפיד** לתפקיד יו"ר מועצת יד-ושם.

אין לי גישה למר **לפיד** עצמו, ולכן אני שולח דרך כתובת מייל של קרובת משפחה, העיתונאית ליהי **לפיד**, בבקשה להעביר לו את הטיוטא (אבקש את סליחתה של הגברת **לפיד**, אך זוהי לדעתי האלטרנטיבה הטובה ביותר, הכתובת היא נחלת הכלל – מפורסמת בעיתון על השרון, שלחתי גרסא קודמת גם לשני חברים, דנקנר ומרגלית, על פי כתובת המפורסמת במעריב – לא ח"ו לצורך פרסום אלא על מנת שיעבירו לחברים, **טומי** ואהוד) – ואני מאמין ומקווה שהחומר יגיע, אודה לגברת **לפיד** אם תעביר לי כתובת מייל לקשר ישיר עם מר **לפיד**, בכל מקרה אם הגברת **לפיד** מבקשת שלא לקבל ממני עוד מיילים בנושא זה אנא תשיב למייל זה בקצרה עם בקשה מתאימה)..

בנוסף הוא נשלח ל:

- גברת רחל ברקאי **ביד-ושם**, נא להעביר לגברת למר **אבנר שלו** יו"ר ההנהלה
- לתיבת בדואר של ראש הממשלה בכנסת, נא לוודא שיגיע לידי של ראש הממשלה
- לתיבת הדואר של שרת החינוך בכנסת, נא לוודא שיגיע לידיה של שרת החינוך
- לפניית הציבור של משרד המשפטים, נא להעביר למחלקת הבג"צים בפרקליטות, וככל שסדרש גם ליועץ המשפטי לממשלה
- לפניית הציבור של משרד החינוך, נא לוודא שיגיע לידי השרה.

המשיבים בעתירה הם **ראש הממשלה** (אשר מינה את מר **לפיד**), **שרת החינוך** (האחראית מטעם הממשלה על ביצוע חוק **יד-ושם**), **ממשלת ישראל** (אשר אישרה את המינוי), ומשיבים נוספים כנפגעים אפשריים מר **טומי לפיד** עצמו, **יד-ושם** באמצעות יו"ר ההנהלה מר **אבנר שלו**.

לדעתי **יד-ושם** לא תיפגע מביטול המינוי, נהפוך הוא, אך אני חייב להיצמד לפורמליסטיקה על מנת שלא לעוף על פרוצדורה.

מכתב זה יצורף כנספח 7 לעתירה.

מסמך זה וטיטת העתירה אינם לפרסום בשום פנים ואופן, ואינם להפצה, אלא למשיבים עצמם ולבאי כוחם – וודאי יעבור עוד שינויים טרם הגשתו לבית המשפט. קיים גם סיכוי קטן מאד לדעתי שהעתירה לא תוגש (עקב התייתרות או עקב התפתחות קיצונית במלחמה הנוכחית), ולכן מן הדין ששותפיו יהיו **רק אלה הקשורים קשר ישיר לעתירה או אלה הקשורים קשר טוב למשיבים, ויכולים להוות גשר על מנת להגיע אליהם.**

המסמך מוגש לכם כחלק מההליך המשפטי, שאני עומד ליזום בוודאות גבוהה, לא חלה עלי חובת הגשה מוקדמת כזו אך חושבני שראוי להגישו על מנת לתת למשיבים שהות והזדמנות, אולי ישנו את דעתם או אולי יביאו רעיונות יצירתיים לפתרון הבעיה בדרכים אחרות (אני ניסית אך איני רואה כל דרך אלא לחתוך ומיד, אבל אין לי זיכיון בלעדי על מקורות ויצירתיות.

פתרון מוקדם של הבעיה, יחסוך ודאי משאבים לכולנו, וימנע ממני את הצורך לשלם את האגרה (משהו כמו 1500 ₪) כך שלאמונתי, לכולנו יש אינטרס לנסות ולפתור את הבעיה טרם ההגשה.

ככל שהצורך בהגשת העתירה לא יתייתר, אני מניח שהיא תוגש ביום ג' או ד' השבוע.

הטלפון שלי פתוח 24 שעות ביממה, לעתים רחוקות אני מקליט שיחות, גם בטלפון הנייד, אשמח לקבל הערות, תיקונים, רעיונות וכו' סה"כ אנחנו עומדים ככל הנראה לעבור את העניין הזה ביחד, ומוטב שנעשה זאת בשיתוף פעולה ובאווירה קונסטרוקטיבית ככל הניתן.

בברכה, הלפרין אפרי
הבנים 46 הרצליה, 46379
054-7562201 – 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע
Efri_h@012.net.il

יום ראשון, י"ב באב ה'תשס"ו
>הודעות לתקשורת

"לפיד אינו ראוי לכהן כיו"ר מועצת יד-שם בעמדותיו האנטי דתיות, אינו מכבד את כל הנשמות של הקהילות שהועלו על מוקד"
בס"ד, ירושלים, כ' בתמוז תשס"ו
16 ביולי 2006

ח"כ הרב מאיר פרוש פנה במברק אל ראש הממשלה אהוד אולמרט, לעכב את מינויו של טומי לפיד לתפקיד יו"ר מועצת "יד-שם" במקומו של פרופ' שבח וייס. "לפיד אינו ראוי לכהן כיו"ר המוסד הממלכתי, שהוקם מכוח חוק מיוחד כדי לעסוק בהנצחת זכרם של בני העם היהודי, שהועלו על המוקד בשנות השואה. בעמדותיו האנטי דתיות הקיצוניות, הוא אינו מכבד את כל הנשמות הקדושות של קהילות בית ישראל, ביניהם רבנן ותלמידיהם, ששוועת 'שמע ישראל' זעקה לפני מותם".

הרב פרוש ציין, כי תקנון "יד-שם" קובע אמנם שיו"ר רשות הזכרון יתמנה לתפקיד ע"י ראש הממשלה, ובאישור הממשלה, אך המוסד עצמו אמור להימצא מעל לכל מחלוקות פוליטיות, ולכן חשוב וחינוי שהיו"ר שלו יהיה מוסכם על כל חלקי העם. "אישיותו והשקפותיו של לפיד הן ההפך הגמור: הוא ראש וראשון לעויני ועוקרי הדת בישראל, ואדם בלתי מקובל על חלקים רחבים מאוד בעם, בהם מסורתיים, דתיים וחרדים".

"אנו מזכירים תמיד את המרצחים הגרמנים, עם עוזריהם משאר העמים, שהיו בעצה אחת להשמיד להרוג ולאבד את העם היהודי, למחות את זכר היהדות ולכלות את כל אשר בשם ישראל יקרא", מדגיש הרב פרוש במכתבו. "ואיך נעמיד בראש רשות הזכרון מי שמכנה את מורשת היהדות ומצוות התורה 'מנהגים פרימיטיביים ונחשלים'? כיצד נעמיד בראש 'יד-שם', אדם שנאומיו רצופים התבטאויות אנטישמיות מובהקות?".

עוד במכתב: "אין לי כמעט ספק, שאם חלילה ימונה לפיד כיו"ר 'יד-שם' הוא יפגין, בבטות המאפיינת את אישיותו, את השקפתו האנטי דתית בטקסים הקבועים במוסד, יתבע לא להשמיע תפילת 'זכור' לחללי השואה ויתכן גם שימנע אמירת 'קדיש'. אין, לכן, למנות איש זה לתפקיד – אלא אם הכוונה מראש, להפנות את הגב לזכרם של מליוני הקדושים וצוואתם הרוחנית. כמובן, שמינויו של לפיד יגרום לכך שמאות אלפי יהודים, בישראל ובתפוצות, ידירו רגליהם ממוסד זה"

פרובוקציה סרת טעם

יוסף טומי לפיד נתמנה לתפקיד היו"ר החדש של מוסד "יד-ושם" - מי שעשה קריירה פוליטית מרשימה על בסיס מסר אנטי-חרדי איננו יכול לסמל את הקונצנזוס היהודי המינימלי הנדרש להנצחת השואה

מאת: עו"ד יראון פסטינגר | ✉ | www.Nfc.co.il | **שואה וגבורה**

כמעט ללא הד תקשורת עבר פרסום הנמקת בג"צ בנושא פסילת תשדיר הבחירות של שינוי על-ידי ועדת הבחירות המרכזית בראשות השופטת ביניש. ההרכב, בו ישבו הנשיא ברק והשופטים פרוקצ'ה וריבלין, אישר את החלטת ועדת הבחירות לפסול תשדיר התעמולה בטלוויזיה, לאחר ששודר כבר מספר פעמים, תוך שהוא משמיע דברים קשים וחסרי תקדים אשר הישוו אותו לתעמולה הנאצית.

הנשיא ברק, שהינו ניצול שואה בעצמו, שלא כהרגלו, לא בחל במילים, והשמיע דברי גינוי חסרי תקדים שמן הראוי לצטטם בהרחבה: "מדובר באחד המקרים החריגים בהם הפרסום מזעזע את אמות הסיפים של הסובלנות ההדדית. הטעם לכך הוא, כי יש בו דמיון מעורר חלחלה לתעמולה אנטישמית, ההופך את היהודי החרדי ליצור חסר פנים, ללא אדם' הזוחל על הרצפה והנצמד כעלוקה לחילונו. סופו של חרדי זה שהוא מתאדה ונעלם בעשן. תיאור זה מבזה ומשפיל, ופוגע בכבוד האדם בכלל, ובכבודו של היהודי החרדי בפרט... הוא מעלה בעיני המתבונן זכרונות קשים של מליוני אחינו שעלו באש במשרפות הנאציות. תיאור זה עובר את רמת הסיבולת הדרושה בחברה דמוקרטית. הזכות לבטא כל מסר - כן; אך לא באופן מבזה או משפיל הנושא סממנים המזכירים ביטויים אנטישמיים מבית מדרשה של התעמולה נאצית", לא פחות(!).

מפלגת שינוי והנגזרת ממנה, לא עברו את אחוז החסימה ונראה כי לא בכדי. נראה כי הציבור מאס במסר האנטי דתי, הבוטה והרדיקלי של מפלגת "שינוי" שעיקרו שנהא מכוערת למגזר אחד: המגזר החרדי, אשר לא אחת השתרבו אליו סממנים גזעניים.

כעבור זמן נתברר כי יו"ר שינוי לשעבר, יוסף טומי לפיד נתמנה לתפקיד היו"ר החדש של מוסד "יד-ושם". מר לפיד פרש אומנם ממפלגתו "שינוי" עובר לבחירות, ולא היתה לו אחריות לתשדירי הבחירות של המפלגה אותה החליט לעזוב, אולם הוא הממציא של הגל האנטי חרדי הגדול ששטף את הפוליטיקה הישראלית בסוף שנות התשעים, והינו האחראי הראשי להצלחה הביזארית של גל זה ששיאו חמישה עשר מנדטים בבחירות 2003, שנגזז ואינם.

בקרב ששת המליונים, היו יהודים דתיים וחרדים רבים, ויש מי שסובר אף שמרבית הניספים נימנו עם חוגים אלה. אסור בשום פנים ואופן להכניס את "מלחמות היהודים" להנצחת זכר השואה. מי שעשה קריירה פוליטית מרשימה על בסיס מסר אנטי-חרדי מסוג זה איננו יכול לסמל את הקונצנזוס היהודי המינימלי הנדרש להנצחת השואה.

מי שבחר במחלוקת הפוליטית הרדיקאלית כדגל, ושכל פעילותו הציבורית שניה במחלוקת, מיניו רק יעורר מדנים, תסכול ופגיעה ברגשות אותם חוגים שעל בסיס המאבק, שלא לומר ההסתה נגדם, בנה את הקריירה הפוליטית שלו.

מר לפיד הינו ניצול שואה בעצמו, וחווה את מראות השואה על בשרו, אולם המסרים הפוליטיים אותם בחר להוביל בעשור האחרון, שהתשדיר דלעיל מהווה רק הקצנה שלהם, פוסל אותו מלכהן, בכל הכבוד, בתפקיד הממלכתי הרם. אין כל סיכוי שמר לפיד יתקבל על דעתם של החוגים החרדיים כממלא תפקיד רגיש זה הנוגע גם לזכר יקיריהם, והמינוי מהווה פרובוקציה סרת טעם, חסרת התחשבות, המביאה פלגנות ופוליטיזציה במובנה הגרוע ביותר לאחד מסמלי הקונצנזוס היהודי האחרונים במדינת ישראל.

יש שינוי ביד-שם

ביום ראשון מינתה הממשלה את יו"ר שינוי לשעבר, יוסף לפיד, ליו"ר מועצת **יד-שם** במקום פרופ' שבח וייס. סביר להניח שלולא המלחמה היה המינוי מעורר סערה גדולה, למרות שמדובר בתפקיד ייצוגי (איש הביצוע הוא יו"ר **יד-שם**, אבנר שלו). בחסות הטילים הוא עורר רק סערה קטנה. ללפיד מאוד חשוב להדגיש שהוא התמנה לתפקיד "לא קונטרורסלי". אלא שגם לפיד מסכים שהוא עצמו אדם קונטרורסלי.

איור: עמוס בידרמן

לפיד עבר את השואה כילד בגטו בודפשט. הוא סיקר כעיתונאי את משפט אייכמן וזם את החוק לתשלום פיצויים ליורשי קורבנות הנאצים. עשרה מבני משפחתו, כולל אביו וסבתו, נספו בשואה. "בשבילי השואה זה דבר מאוד עמוק. זה הנושא הכי מקודש שנגעתי בו. אני מקבל את התפקיד בהכנעה, בצנעה ובכבוד. קיבלתי תגובות מאוד נרגשות".

ובאמת, ח"כ מאיר פרוש מאגודת ישראל שלח מכתב נרגש לראש הממשלה אהוד אולמרט, שבו טען ש"לפיד אינו ראוי לכהן כיו"ר **יד-שם**", ושאינו מכבד את הרבנים ותלמידי החכמים שנספו בשואה. הוא טוען ש"**יד-שם** אמור להימצא מעל לכל מחלוקות פוליטיות. חשוב וחינוכי שהיו"ר שלו יהיה מוסכם על כל חלקי העם. לפיד הוא ראש וראשון לעויני ועוקרי הדת בישראל, ואדם בלתי מקובל על חלקים רחבים מאוד בעם... מי שמכנה את מורשת היהדות ומצוות התורה 'מנהגים פרימיטיביים ונחשלים'... אדם שנאמרו רצופים התבטאויות אנטישמיות מובהקות".

פרוש גם מזהיר שלפיד יתבע שלא להשמיע תפילת "יזכור" לחללי השואה, וייתכן גם שימנע אמירת "קדיש", וש"מינויו יגרום לכך שמאות אלפי יהודים, בישראל ובתפוצות, ידירו רגליהם ממוסד זה".

לפיד אומר שש"ס נמנעה בהצבעה על המינוי בממשלה "כי זה לא נושא פוליטי". בכיר בש"ס אמר בתגובה שהיה ממילא רוב מוחץ למינוי, "ולא רצונו לפגוע יותר מדי במוסד **יד-שם** ובלפיד שהוא ניצול שואה וכבר אינו שר או ח"כ". אבל בסיעת ש"ס יש מי שמגדיר את המינוי "בושה וחרפה".

"בזמן האחרון לא השתתפתי הרבה בוויכוחים ציבוריים", אמר לפיד. "אני אקרב כל יהודי ולא אהיה למכשול. אני אתייחס בכבוד לכל מי שרוצה להנציח את השואה. ודאי שבנושאים שקשורים ל**יד-שם** לא אשתתף בשום ויכוח". עם זאת הוא טוען, ש"אף אחד לא מצפה שאמנע מלהופיע בתקשורת בנושאים שלא קשורים ליד שם".

שאלתי את לפיד אם הוא חושב שהמינוי היה עובר בקלות כזאת גם לא בחסות הטילים. "זה היה מונח שבועות בוועדת שפניץ לבדיקת מינויים, וכל הכנסת ידעה על זה", טען לפיד בתגובה. "אני חושב שפרוש היה היחיד שכתב נגד זה". פרוש אמר שהוא קרא על המינוי לראשונה ביום שישי שעבר, ואם לא היתה מלחמה הוא היה יכול להיאבק בו. "נגיד שלצורך המשחק הוא ילבש כיפה כשיגידו אל מלא רחמים וקדיש. מה, הוא ירמה את כולם?"

נספח 11 – העתק הפנייה עם טיוטת העתירה לוועדת שפניץ 6/8/2006

באמצעות כתובות המייל של עשירה ומאיה - מהוועדה

נא להעביר את החומר ליו"ר הוועדה הגברת טנה שפניץ

אני לא מבין איך עשיתם את הטעות הזו, לא יעזרו התירוצים – ידעתם, אתם מכירים את הבן אדם, ואתם מכירים את המוסד החשוב **יד-ושם**, **כל אחד במדינה מכיר**.

לראש הממשלה והשרים יש אינטרסים, פסולים אבל יש להם אינטרסים, לכם אסור שיהיו, אני מאד מקווה שאין לכם, אך המציאות טופחת על פני.

אתם צריכים לעקר את האינטרסים הפסולים, ולא להפרות אותם.

אני מבקש לדבר עם הגברת שפניץ או משפטן מטעמה **עוד היום**, יש בעתירה המון שאלות, והייתי מעדיף לקבל תשובות טרם ההגשה,

וזאת על מנת לחסוך מהזמן של כולנו, ועל מנת לתקן את הטעות האיומה שלכם אשר אין לי מושג כיצד יכולה הייתה להיות בתום לב, מוקדם ככל האפשר.

אני מתכוון להגיש את העתירה, מחר או מחרתיים, יש בו פרק מאד נכבד עם שאלות מאד מאד נוקבות אליכם.

טרם הגשת העתירה יש שאלה מרכזית, שלא נשאלה בה, והיא אם יש לכם הסמכות להתחרט, אולי המינוי טרם נרשם ברשומות (ככל שנדרש רישום) או אולי לא נחתם סופית ואפשר לקחת רוורס בלי בית המשפט.

אפרי הלפרין

054-7562201

יצורף כנספח 11 לעתירה

נספח 13 – טומי לפיד על החרדים עלייתם לישראל והתרבותם, 7/2002, אל מול מגילת העצמאות 1948

<http://www.ynet.co.il/articles/1,7340,L-1987995,00.html>

לפיד: העלייה החרדית - אחת הבעיות של ישראל

בראיון לעיתון בפלורידה אמר יו"ר שינוי שהחרדים בישראל "צצים כמו פטריות, והיינו יכולים להסתדר בלעדיהם". הבוקר הוא ניסה להבהיר: "הם לא תורמים כלום, לא לצבא ולא לכלכלה" ynet

יו"ר שינוי, ח"כ יוסף (טומי) לפיד, אומר בראיון לעיתון "סאן סנטינאל" בפלורידה, ש"אחת הבעיות של מדינת ישראל היא העובדה, שבעיקר חרדים עולים מצפון אמריקה לישראל". לפיד אמר עוד בראיון ש"לישראל אין מספיק תמיכה מהיהודים הקונסרבטיבים בארה"ב, והתוצאה היא "התחזקות של יהודים חרדים, שצצים כמו פטריות. היינו יכולים להסתדר בלעדיהם".

"מספיק להסתכל על עיר כמו בית שמש כדי להבין את הבעיות שחרדים מסבים לישראל. הם תוקפים עולים מרוסיה בגלל שהם אוכלים חזיר, או בגלל שחלק מבני משפחותיהם אינם יהודים. אחרי זה הם גם מתקוממים על כך שסניפי מקדונלדס פתוחים בשבת" אמר לפיד. הבוקר טען לפיד כי לא אמר בראיון ש"החרדים צצים כמו פטריות", והדברים שורבבו בטעות לכתבת העיתון.

בראיון ל"קול ישראל" הבהיר לפיד: "אמרתי שרוב העולים מארצות הברית הם למרבה הצער חרדים שלא תורמים לצבא, לא תורמים לכלכלה, לא תורמים למדינה ואפשר לוותר עליהם". לפיד הדגיש שלא התכוון לכל העולים מאמריקה, "אלא רק חרדים".

ומגילת העצמאות:

...אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל....

תצהיר

הנני הח"מ, הלפרין אפרים, הרחוב הבנים 46 בהרצליה, הנושא תעודת זהות 1 - 5287505, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק במידה ולא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה בתמיכה לעתירה לעיל, על נספחיה, לבית המשפט הגבוה לצדק.
2. הנני מצהיר כי כל העובדות המפורטות בעתירה, בנספחים ובתצהיר - נכונות.
3. זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי דלעיל אמת.

הלפרין אפרים

הנני לאשר, כי ביום _____ הופיעה בפני, _____, מר אפרים הלפרין, אשר הזדהה בפני באמצעות ת"ז 1 - 5287505, ולאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי יהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק במידה ולא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו דלעיל וחתם עליו בפני.

- עו"ד

חותמת